

PL

PL

PL

KOMISJA EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 15.9.2010
KOM(2010) 484 wersja ostateczna

2010/0250 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem
regulowanym, partnerów centralnych i repozytoriów transakcji**

{SEK(2010) 1058}
{SEK(2010) 1059}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

Za sprawą kryzysu finansowego instrumenty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym znalazły się w centrum uwagi organów regulacyjnych. Groźba upadłości, przed którą stanął Bear Sterns w marcu 2008 r., utrata zdolności płatniczej przez Lehman Brothers w dniu 15 września 2008 r. oraz konieczność udzielenia pomocy finansowej AIG w dniu 16 września unaocznily nieprawidłowości w funkcjonowaniu nieregulowanego rynku obrotu instrumentami pochodnymi. W odniesieniu do tego rynku organy regulacyjne poświęciły szczególną uwagę roli, jaką podczas kryzysu odegrały swapy ryzyka kredytowego (CDS).

Komisja szybko zareagowała. W obszernym komunikacie z dnia 4 marca 2009 r. „Realizacja europejskiego planu naprawy”¹ Komisja zobowiązała się do przedstawienia, w oparciu o sprawozdanie dotyczące instrumentów pochodnych oraz innych złożonych produktów strukturyzowanych, odpowiednich inicjatyw służących zwiększeniu przejrzystości i zaradzeniu problemom związanym ze stabilnością finansową. Dnia 3 lipca 2009 r. Komisja przyjęła pierwszy komunikat², w którym szczegółowo zbadała rolę, jaką instrumenty pochodne odegrały w kryzysie finansowym, oraz przedstawiła korzyści i zagrożenia związane z rynkami instrumentów pochodnych. W komunikacie tym oceniono również sposoby ograniczenia stwierdzonego ryzyka³.

We wrześniu 2009 r. przywódcy państw grupy G-20 uzgodnili w Pittsburghu, że:

„Najpóźniej do końca 2012 r. wszystkie zestandaryzowane kontrakty dotyczące instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym powinny być przedmiotem obrotu na giełdach lub, w stosownych przypadkach, elektronicznych platformach obrotu oraz powinny być rozliczane poprzez partnerów centralnych. Informacje o kontraktach dotyczących instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym powinny być przekazywane do repozytoriów transakcji. Kontrakty rozliczane poza systemami partnerów centralnych powinny podlegać wyższym wymogom kapitałowym.

W czerwcu 2010 r. przywódcy państw grupy G-20 potwierdzili w Toronto swoje zobowiązanie i zobowiązali się również do przyspieszenia wdrażania zdecydowanych środków „służących poprawie przejrzystości i nadzoru regulacyjnego nad instrumentami pochodnymi będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym w sposób niedyskryminujący i spójny w skali międzynarodowej”.

---

¹ COM(2009) 114.

<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2009:0114:FIN:PL:PDF>.

² „Działania na rzecz sprawnych, bezpiecznych oraz należycie działających rynków instrumentów pochodnych”, COM(2009) 332. Dokument jest dostępny na stronie: <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2009:0332:FIN:PL:PDF>.

³ Komunikatowi towarzyszy dokument roboczy służb Komisji zawierający ogólne informacje na temat: (i) rynków instrumentów pochodnych; (ii) segmentów nieregulowanego rynku obrotu instrumentami pochodnymi oraz (iii) oceny skuteczności obecnych środków ograniczających ryzyko, zwłaszcza ryzyko dotyczące CDS. Dokument jest dostępny na stronie http://ec.europa.eu/internal_market/docs/derivatives/report_en.pdf.

Dnia 20 października 2009 r. Komisja przyjęła drugi komunikat⁴, w którym przedstawiono przyszłe działania polityczne, jakie Komisja zamierzała przedstawić w celu zwiększenia przejrzystości rynku instrumentów pochodnych, ograniczenia ryzyka kontrahenta i ryzyka operacyjnego, jak również wzmocnienia nadzoru nad tym rynkiem i zwiększenia jego integralności. W komunikacie ogłoszono również zamiary przedłożenia przez Komisję wniosków ustawodawczych w 2010 r. celem realizacji zobowiązania grupy G-20 w zakresie rozliczania zestandaryzowanych instrumentów pochodnych⁵ oraz spełniania przez partnerów centralnych (CCP) wysokich standardów ostrożnościowych, a także odpowiedniej regulacji repozytoriów transakcji. Niniejszy wniosek w sprawie rozporządzenia wypełnia zobowiązanie Komisji do szybkiego i zdecydowanego działania. We wniosku uwzględniono również zdecydowanie wsparcie i wiele środków zaproponowanych w rezolucji Parlamentu Europejskiego z dnia 15 czerwca 2010 r. „Rynek instrumentów pochodnych: przyszłe działania polityczne” (sprawozdanie Langena).

Jak już wspomniano powyżej, inicjatywa ta jest częścią podejmowanych na skalę międzynarodową i szerzej zakrojonych działań mających na celu poprawę stabilności systemu finansowego ogółem, a w szczególności nieregulowanego rynku obrotu instrumentami pochodnymi. Ze względu na globalny charakter nieregulowanego rynku obrotu instrumentami pochodnymi niezbędne jest podejście koordynowane na szczeblu międzynarodowym. Ważne jest zatem, że niniejszy wniosek uwzględnia to, czego inne państwa zamierzają dokonać bądź czego już dokonały w dziedzinie regulacji instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, tak aby uniknąć ryzyka arbitrażu regulacyjnego.

W tym kontekście niniejszy wniosek jest spójny z niedawno uchwalonymi przez USA przepisami dotyczącymi instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, tzw. ustawą Franka-Dodda. Zakres stosowania wymienionej ustawy jest zasadniczo ten sam. Zawiera ona podobne przepisy wymagające zgłaszania kontraktów dotyczących instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym oraz rozliczania kwalifikujących się kontraktów. Ponadto w ustawie przewidziano rygorystyczne wymogi w zakresie kapitału i zabezpieczeń, którymi objęte są instrumenty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym nadal rozliczane dwustronnie. W ustawie wprowadzono również ramy prawne dotyczące repozytoriów transakcji i zaostrzono istniejące ramy prawne dotyczące CCP. Podobnie jak we wniosku Komisji w ustawie przewiduje się dalsze opracowanie szeregu przepisów technicznych.

2. WYNIKI KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCENA SKUTKÓW

Od października 2008 r. służby Komisji były zaangażowane w niemal nieustanne, szeroko zakrojone konsultacje z zainteresowanymi stronami w celu ustalenia odpowiedniej reakcji politycznej. Współpraca ta przyjęła formę wielu spotkań dwustronnych i wielostronnych, dwóch konsultacji społecznych i jednej konferencji.

---

⁴ „Działania na rzecz sprawnych, bezpiecznych oraz należycie działających rynków instrumentów pochodnych: przyszłe działania w ramach polityki”, COM(2009) 563. Dostępny na stronie: <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2009:0563:FIN:PL:PDF>.

⁵ http://www.g20.org/Documents/pittsburgh_summit_leaders_statement_250909.pdf

Początkowo uwaga służb Komisji skupiona była wyłącznie na rynku swapów ryzyka kredytowego (CDS), leżącego w centrum uwagi w przypadkach banków Bear Sterns i Lehman Brothers. W celu usprawnienia monitorowania zaangażowania największych dealerów w tym obszarze Komisja powołała grupę roboczą ds. instrumentów pochodnych, w skład której weszli przedstawiciele instytucji finansowych, które zobowiązały się do rozliczania – od lipca 2009 r.⁶ – europejskich swapów ryzyka kredytowego związanych z europejskim podmiotem referencyjnym, przedstawiciele partnerów centralnych, repozytoriów transakcji i innych odpowiednich uczestników rynku oraz przedstawiciele właściwych organów europejskich (EBC, CESR, CEBS i CEIOPS)⁷ i krajowych (AMF, BaFin i FSA)⁸. Oprócz spotkań grupy ds. instrumentów pochodnych, Komisja zorganizowała odrębne, doraźne spotkania dwustronne i wielostronne z udziałem wielu zainteresowanych stron z rynku CDS.

Po wypełnieniu powyższego zobowiązania przez sektor oraz w celu przygotowania środków ustawodawczych Komisja powołała grupę roboczą ds. instrumentów pochodnych i infrastruktur rynkowych, w skład której weszli eksperci z państw członkowskich. Z ekspertami reprezentującymi państwa członkowskie, Europejski Bank Centralny, CESR i CEBS grupa omówiła podejścia regulacyjne. Od stycznia do lipca 2010 r. odbyło się szereg posiedzeń grupy.

Cenne informacje Komisja uzyskiwała również dzięki uczestnictwu w różnych międzynarodowych forach, w szczególności w grupie organów regulacyjnych ds. instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym (*OTC Derivatives Regulators Group*) oraz w grupie ds. zarządzania ryzykiem i jego modelowania (*Risk Management and Modelling Group*) przy Komitecie Bazylejskim. Niedawno Komisja uzyskała również status obserwatora w komitecie zarządzającym wspólnej grupy roboczej CPSS-IOSCO⁹, która zajmuje się obecnie przeglądem zaleceń dla partnerów centralnych i przygotowaniem zaleceń dla repozytoriów transakcji. Ponadto Komisja podjęła regularny dialog z organami spoza UE, w szczególności z organami amerykańskimi (CFTC, SEC¹⁰, Federal Reserve Bank of New York (Bankiem Rezerwy Federalnej w Nowym Jorku), Federal Reserve Board (Radą Rezerwy Federalnej) oraz Kongresem Stanów Zjednoczonych Ameryki) i współprzewodniczy pracom Rady Stabilności Finansowej nad sprostaniem wyzwaniom związanym z uzgodnionymi na szczycie G-20 zobowiązaniami dotyczącymi zgłaszania, rozliczania i obrotu.

Wraz z publikacją pierwszego komunikatu DG MARKT rozpoczęła konsultację społeczną¹¹, która odbyła się w dniach od 3 lipca do 31 sierpnia 2009 r. Służby Komisji otrzymały 111

---

⁶ Zobowiązanie i wykaz jego sygnatariuszy są dostępne na stronie DG MARKT pod adresem http://ec.europa.eu/internal_market/financial-markets/derivatives/index_en.htm#cds.

⁷ Odpowiednio: Europejski Bank Centralny, Komitet Europejskich Organów Nadzoru nad Rynkiem Papierów Wartościowych, Komitet Europejskich Organów Nadzoru Bankowego oraz Komitet Europejskich Organów Nadzoru ds. Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych.

⁸ Odpowiednio: Autorité des marchés financiers (francuski urząd ds. rynków finansowych), Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht (niemiecki federalny organ nadzoru nad sektorem usług finansowych) oraz Financial Services Authority (urząd ds. usług finansowych).

⁹ Odpowiednio: Komitet ds. Systemów Płatności i Rozrachunku oraz Międzynarodowa Organizacja Komisji Papierów Wartościowych.

¹⁰ Odpowiednio: Commodity Futures Trading Commission (komisja towarowych kontraktów terminowych typu future) oraz Securities and Exchange Commission (komisja papierów wartościowych i giełd).

¹¹ http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/2009/derivatives_en.htm.

odpowiedzi, przy czym zezwolono na publikację 100 z nich, umieszczonych następnie na stronie internetowej poświęconej konsultacjom¹². Streszczenie nadesłanych odpowiedzi wraz ze wstępną analizą konsultacji społecznej z zainteresowanymi stronami jest dostępne na stronie internetowej DG MARKT¹³. Po konsultacji, w dniu 25 września 2009 r., w Brukseli odbyła się ważna konferencja¹⁴. Przedstawiciele trzech paneli, w skład których weszli odpowiednio reprezentanci ośrodków akademickich, sektora finansowego i organów regulacyjnych zarówno z UE, jak i z USA, przedstawili ponad 400-osobowej publiczności swoje poglądy na temat potrzeby (lub braku konieczności) zreformowania nieregulowanego rynku obrotu instrumentami pochodnymi i odpowiadali na stawiane przez nią pytania. Podczas konferencji zasadniczo potwierdzono poglądy i informacje uzyskane podczas konsultacji społecznej.

W celu uzyskania opinii zainteresowanych stron na temat kształtu środków ustawodawczych w dniach od 14 czerwca do 10 lipca 2010 r. odbyła się druga konsultacja społeczna. Służby Komisji otrzymały 210 odpowiedzi, z czego większość była przychylna dla proponowanych reform¹⁵.

3. OCENA SKUTKÓW

Rozporządzeniu towarzyszy ocena skutków¹⁶, w której zawarto analizę wariantów mających na celu ograniczenie ryzyka systemowego poprzez zwiększenie bezpieczeństwa i wydajności nieregulowanego rynku obrotu instrumentami pochodnymi. Na podstawie analizy w ocenie skutków stwierdzono, że największe korzyści netto można by osiągnąć dzięki przyjęciu środków, które:

- wymagałyby korzystania z CCP na potrzeby rozliczania instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym spełniających określone kryteria kwalifikowania się;
- ustalałyby szczegółowe cele w zakresie harmonizacji przepisów i standaryzacji procesów;
- ustalałyby szczegółowe cele w zakresie dwustronnego rozliczania transakcji na instrumentach pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym;
- wymagałyby od uczestników rynku przekazywania wszystkich niezbędnych informacji dotyczących ich portfeli instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym repozytorium transakcji, lub, jeśli nie byłoby to możliwe, bezpośrednio organom regulacyjnym; oraz
- wymagałyby publikowania informacji na temat pozycji zagregowanych.

---

¹² http://circa.europa.eu/Public/irc/markt/markt_consultations/library?l=/financial_services/derivatives_derivatives&vm=detailed&sb=Title.

¹³ http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/docs/2009/derivatives/summaryderivcons_en.pdf.

¹⁴ Protokoły i materiały z konferencji są dostępne na stronie internetowej DG MARKT pod adresem http://ec.europa.eu/internal_market/financial-markets/derivatives/index_en.htm#conference.

¹⁵ Niezastrzeżone odpowiedzi są dostępne na stronie:

http://circa.europa.eu/Public/irc/markt/markt_consultations/library?l=/financial_services/infrastructures&vm=detailed&sb=Title

¹⁶ Sprawozdanie z oceny skutków jest dostępne na stronie http://ec.europa.eu/internal_market/financial-markets/index_en.htm.

4. ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

4.1. Podstawa prawna

Podstawą wniosku jest art. 114 TFUE, gdyż najwłaściwszą podstawą prawną w tym obszarze jest rozporządzenie. Rozporządzenie uznaje się za najwłaściwszy instrument prawny na potrzeby nałożenia na wszystkie podmioty wymogu rozliczania zestandaryzowanych instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym za pośrednictwem CCP i zagwarantowania, że CCP, które w konsekwencji wezmą na siebie znaczne ryzyko, będą podlegać jednolitym standardom ostrożnościowym w całej UE. Rozporządzenie stanowi właściwy instrument prawny, by przyznać ESMA nowe uprawnienia jako jednemu organowi odpowiedzialnemu za rejestrowanie repozytoriów transakcji i sprawowanie nad nimi nadzoru w UE.

4.2. Pomocniczość i proporcjonalność

Aby ustalić, które instrumenty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym kwalifikują się do obowiązkowego rozliczania za pośrednictwem CCP, niezbędna jest jednolita procedura na szczeblu UE. Nie można tego pozostawić w gestii państw członkowskich, gdyż doprowadziłoby to do różnego i niespójnego stosowania obowiązku rozliczania w UE. W celu określenia kwalifikujących się kategorii instrumentów pochodnych, które muszą być rozliczane centralnie, niezbędne jest nadanie kluczowej roli Komisji Europejskiej i ESMA. Ponadto, w związku z tym, że korzystanie z partnerów centralnych stanie się obowiązkowe na mocy prawa UE, muszą one podlegać rygorystycznym wymagom organizacyjnym, ostrożnościowym i w zakresie prowadzenia działalności.

Pod względem udzielania zezwoleń CCP i sprawowania nad nimi nadzoru celem rozporządzenia jest osiągnięcie równowagi pomiędzy potrzebą przyznania ESMA ważnej, centralnej roli, kompetencjami organów krajowych oraz interesami innych właściwych organów. Rozporządzenie uwzględnia również ewentualną odpowiedzialność budżetową państw członkowskich i transgraniczny charakter działalności CCP.

ESMA będzie pełnić wiodącą rolę w kolegium organów właściwych w kwestii udzielania zezwoleń CCP, ich wycofywania i wprowadzania do nich zmian. W celu ustanowienia jednolitego procesu i uniknięcia różnic pomiędzy państwami członkowskimi ESMA jest również odpowiedzialny za uznawanie CCP z państwa trzeciego, który zamierza świadczyć usługi rozliczeniowe podmiotom mającym siedzibę w Unii Europejskiej, jeżeli spełnione zostaną określone warunki.

Jeśli chodzi o wymóg zgłaszania, to uwzględniając fakt, że informacje przekazywane repozytorium transakcji będą przedmiotem zainteresowania wszystkich właściwych organów w Unii Europejskiej oraz potrzebę zapewnienia tym organom nieograniczonego dostępu do tych informacji na tych samych warunkach, powinien on być uregulowany na szczeblu UE. W zakres uprawnień ESMA wchodzi zatem zarówno rejestrowanie repozytoriów transakcji, jak i sprawowanie nad nimi nadzoru.

Z tych względów przepisy te są zgodne z zasadami pomocniczości i proporcjonalności określonymi w art. 5 Traktatu, gdyż cele wniosku nie mogą być osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast możliwe jest lepsze ich osiągnięcie na poziomie Unii Europejskiej.

4.3. Szczegółowe omówienie wniosku

4.3.1. Tytuł I (Przedmiot, zakres i definicje)

Zakres rozporządzenia jest obszerny: ustanawia ono jednolite wymogi obejmujące kontrahentów finansowych, kontrahentów niefinansowych (przekraczających określone progi) i wszystkie kategorie kontraktów dotyczących instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym. Części rozporządzenia zawierające przepisy ostrożnościowe mają zastosowanie do partnerów centralnych, co wynika z obowiązku rozliczania, oraz w przypadku wymogu zgłaszania, do repozytoriów transakcji. Należy jednak zauważyć, że wymogi w zakresie udzielania zezwoleń i nadzoru w odniesieniu do CCP mają zastosowanie niezależnie od charakteru instrumentu finansowego rozliczanego przez CCP: może to być instrument będący przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym bądź inny. Wyjaśnia to art. 1 ust. 3. Wyłączenia są wyraźnie przewidziane dla członków Europejskiego Systemu Banków Centralnych, podmiotów publicznych, którym powierzono zarządzanie długiem publicznym lub które uczestniczą w takim zarządzaniu, oraz wielostronnych banków rozwoju, tak by uniknąć ograniczania ich uprawnień do interweniowania na rynku w celu jego stabilizacji, jeżeli jest to ewentualnie niezbędne.

4.3.2. Tytuł II (Rozliczanie, zgłaszanie i ograniczanie ryzyka instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym)

Ta część rozporządzenia ma kluczowe znaczenie dla wdrożenia obowiązku rozliczania wszystkich „zestandaryzowanych instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym” jak uzgodniła grupa państw G-20. W celu przełożenia tego zobowiązania na obowiązek prawny „zestandaryzowane” kontrakty oznaczają kontrakty kwalifikujące się do rozliczenia przez CCP. W celu zastosowania tej reguły w rozporządzeniu ustanawia się proces, który uwzględni aspekty ryzyka związane z obowiązkowym rozliczaniem. Proces ten jest zaprojektowany w taki sposób, aby zagwarantować, że obowiązek rozliczania w przypadku kontraktów dotyczących instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym osiągnie w praktyce założony cel, jakim jest ograniczenie ryzyka w systemie finansowym, a nie jego zwiększenie: zmuszanie CCP do rozliczania kontraktów pozagiełdowych, których ryzykiem nie jest on w stanie zarządzać, może niekorzystnie wpłynąć na stabilność tego systemu.

Jednakże w celu ustanowienia procesu zapewniającego rozliczenie jak największej liczby kontraktów pozagiełdowych, w rozporządzeniu wprowadzono dwa podejścia służące ustaleniu kategorii kontraktów, które muszą zostać rozliczone:

- (1) podejście oddolne, zgodnie z którym CCP decyduje o rozliczaniu określonych kontraktów i uzyskuje na to zezwolenie właściwego organu, który po udzieleniu zezwolenia na rozliczanie tych kontraktów jest odpowiedzialny za poinformowanie o tym fakcie ESMA. ESMA będzie miał następnie prawo do zadecydowania, czy obowiązek rozliczania powinien mieć zastosowanie do wszystkich tego typu kontraktów w UE. Podstawą decyzji ESMA będą musiały być określone obiektywne kryteria;
- (2) podejście odgórne, zgodnie z którym ESMA wraz z Europejską Radą ds. Ryzyka Systemowego ustalą, które kontrakty powinny potencjalnie podlegać obowiązkowi rozliczania. Proces ten jest ważny do zidentyfikowania i ujęcia tych kontraktów na rynku, które nie są jeszcze rozliczane przez CCP.

Oba podejścia są niezbędne, gdyż z jednej strony wywiązania się z ustalonego przez G-20 zobowiązania do rozliczania nie można pozostawić wyłącznie inicjatywie sektora, a z drugiej strony kontrola regulacyjna stosowności pewnych uzgodnień na szczeblu UE jest niezbędna przed wejściem w życie obowiązku rozliczania.

Należy zauważyć, że kontrahenci podlegający obowiązkowi rozliczania nie mogą uniknąć tego wymogu po prostu przez podjęcie decyzji o nieuczestniczeniu w CCP. Jeśli kontrahenci nie spełniają wymogów uczestnictwa lub nie są zainteresowani uczestnictwem w CCP, muszą zawrzeć niezbędne uzgodnienia z rozliczającymi się członkami, aby uzyskać dostęp do CCP w charakterze klientów.

Ponadto, w celu uniknięcia powstawania barier i zachowania globalnego charakteru instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, CCP nie należy zezwalać na akceptowanie jedynie transakcji zawartych w systemach obrotu, z którymi posiadają uprzywilejowane stosunki lub które wchodzi w skład tej samej grupy. Z tego względu od CCP, któremu udzielono zezwolenia na rozliczanie kwalifikujących się kontraktów pochodnych, wymaga się przyjmowania do rozliczania kontraktów w sposób niedyskryminujący, niezależnie od systemu obrotu.

Kontrahenci niefinansowi (korporacyjni) nie będą w zasadzie podlegać przepisom niniejszego rozporządzenia, chyba że ich pozycje w instrumentach pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym osiągną ustalony próg i zostaną uznane za posiadające znaczenie systemowe. Ze względu na założenie, że ich działalność związana z instrumentami pochodnymi obejmuje zasadniczo instrumenty pochodne bezpośrednio związane z prowadzoną przez nie działalnością gospodarczą, a nie spekulacją, te pozycje w instrumentach pochodnych nie będą objęte zakresem niniejszego rozporządzenia.

W praktyce oznacza to, że obowiązek rozliczania będzie miał zastosowanie jedynie do pozagiełdowych kontraktów kontrahentów niefinansowych, którzy są szczególnie aktywni na rynku instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, i o ile nie wynikają one bezpośrednio z prowadzonej przez nie działalności gospodarczej. Przykładowo, może to mieć miejsce w przypadku dostawców energii sprzedających energię, która ma być wyprodukowana w przyszłości, przedsiębiorstw rolnych ustalających cenę, po której będą sprzedawać swoje plony, przewoźników lotniczych ustalających cenę przyszłych zakupów paliwa bądź wszelkich innych przedsiębiorstw, które muszą zabezpieczać się przed ryzykiem wynikającym z charakteru prowadzonej przez nie działalności.

Istnieją jednak powody, dla których kontrahentów niefinansowych nie wyłącza się w pełni z zakresu niniejszego rozporządzenia.

Po pierwsze, kontrahenci niefinansowi są aktywnymi uczestnikami nieregulowanego rynku obrotu instrumentami pochodnymi i często zawierają transakcje z kontrahentami finansowymi. Całkowite wyłączenie ich z zakresu rozporządzenia ograniczyłoby skuteczność obowiązku rozliczania. Po drugie, niektórzy kontrahenci niefinansowi mogą zajmować mające systemowe znaczenie pozycje w instrumentach pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym. Nie do zaakceptowania byłoby pozostawienie całkowicie poza kontrolą regulacyjną kontrahentów niefinansowych o znaczeniu systemowym, których upadłość może nieść znaczne, niekorzystne skutki dla rynku. Po trzecie, pełne wyłączenie kontrahentów niefinansowych mogłoby prowadzić do arbitrażu regulacyjnego. Kontrahent finansowy mógłby z łatwością obejść obowiązki określone w rozporządzeniu poprzez ustanowienie nowego podmiotu niefinansowego i przekierowanie do niego działalności

dotyczącej instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym. Objęcie ich zakresem stosowania rozporządzenia jest również niezbędne do globalnego ujednolicenia podejścia z państwami trzecimi. Amerykańskie przepisy nie przewidują całkowitego wyłączenia kontrahentów niefinansowych z obowiązków zgłaszania i rozliczania.

W związku z powyższym w rozporządzeniu określono proces ułatwiający identyfikację instytucji niefinansowych posiadających mające systemowe znaczenie pozycje w instrumentach pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym i zobowiązujący je do wywiązywania się z określonych obowiązków przewidzianych w rozporządzeniu. Podstawą tego procesu jest definicja dwóch progów:

a) progu powodującego obowiązek *informowania*;

b) progu powodującego obowiązek *rozliczania*.

Progi te zostaną określone przez Komisję Europejską na podstawie projektów standardów regulacyjnych zaproponowanych przez ESMA, po konsultacjach z Europejską Radą ds. Ryzyka Systemowego („ESRB”) i innymi właściwymi organami. Przykładowo, w przypadku rynków energetycznych ESMA będzie musiał skonsultować się z Agencją ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki ustanowioną rozporządzeniem (WE) nr 713/2009, tak by w pełni uwzględnić szczególne cechy sektora energetycznego.

Próg powodujący obowiązek informowania pozwoli organom nadzoru finansowego na zidentyfikowania kontrahentów niefinansowych, którzy zgromadzili znaczne pozycje w instrumentach pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym. Jest to konieczne, gdyż wspomniani kontrahenci nie podlegają zwykle nadzorowi tych organów. W praktyce w przypadkach, w których rozporządzenie przewiduje, że pozycje danego kontrahenta niefinansowego przekraczają próg powodujący obowiązek informowania, będzie on zobowiązany to powiadomienia o tym fakcie właściwego organu zdefiniowanego w tym rozporządzeniu. Ponadto kontrahent ten będzie automatycznie podlegał obowiązkowi zgłaszania i będzie zobowiązany do uzasadnienia zajęcia tych pozycji.

Z kolei próg powodujący obowiązek rozliczania będzie stosowany do ustalenia, czy dany kontrahent niefinansowy będzie podlegał obowiązkowi rozliczania. W praktyce oznacza to, że jeśli pozycje danego kontrahenta przekroczą ten próg, będzie on podlegał obowiązkowi rozliczania w odniesieniu do wszystkich zawartych kontraktów. Jeśli okaże się, że część tych kontraktów nie kwalifikuje się do rozliczania przez partnera centralnego, kontrahent niefinansowy będzie podlegał określonym w rozporządzeniu wymogom w zakresie kapitału lub zabezpieczenia (zob. poniżej).

Przy ustalaniu obydwu progów uwzględniane będzie znaczenie systemowe sumy pozycji netto i ekspozycji w podziale na kontrahentów i kategorie instrumentów pochodnych. Istotne jest jednak, by – jak objaśniono i potwierdzono powyżej – przy obliczaniu pozycji na potrzeby ustalenia progu powodującego obowiązek rozliczania kontrakty pochodne, które zostały zawarte w celu pokrycia ryzyka wynikającego z działalności, która można obiektywnie określić jako handlową, nie były uwzględniane.

Ze względu na to, że nie wszystkie instrumenty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym będą się kwalifikować do rozliczania centralnego, pozostaje potrzeba poprawy uzgodnień i zwiększenia bezpieczeństwa w odniesieniu do tych kontraktów, które nadal będą rozliczane „dwustronnie”. W rozporządzeniu wymaga się zatem korzystania ze

środków elektronicznych oraz istnienia procedur dotyczących zarządzania ryzykiem, obejmujących terminową, precyzyjną i odpowiednio wydzieloną wymianę zabezpieczenia oraz odpowiednie i proporcjonalne wymogi kapitałowe.

Wreszcie kontrahenci finansowi i kontrahenci niefinansowi przekraczający próg powodujący obowiązek rozliczania muszą przekazywać zarejestrowanemu repozytorium transakcji dane na temat zawartych kontraktów pochodnych oraz ich zmian (w tym dotyczące odnowienia zobowiązań i rozwiązania). Zwiększenie przejrzystości nieregulowanych rynków obrotu instrumentami pochodnymi ma kluczowe znaczenie dla organów regulacyjnych, decydentów i rynku. W wyjątkowych przypadkach, gdy repozytorium transakcji nie jest w stanie zarejestrować danych dotyczących danego kontraktu dotyczącego instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, rozporządzenie wymaga przekazania tych informacji bezpośrednio właściwemu organowi. Komisja będzie musiała dysponować uprawnieniami do określenia szczegółów, rodzaju, formatu i częstotliwości zgłoszeń dla poszczególnych kategorii instrumentów pochodnych zgodnie z projektami standardów technicznych, które ma opracować ESMA.

4.3.3. Tytuł III (Udzielanie zezwoleń CCP i sprawowanie nad nimi nadzoru)

Aby zapewnić bezpieczeństwo CCP mających siedzibę w Unii Europejskiej, udzielenie zezwolenia CCP będzie uzależnione od dostępu tego CCP do odpowiedniej płynności. Taką płynność może zapewniać dostęp do płynności udostępnianej przez bank centralny lub do płynności mającego zdolność kredytową, rzetelnego banku komercyjnego, lub do połączenia obu tych rodzajów dostępu do płynności.

Właściwe organy krajowe powinny zachować uprawnienia do udzielania CCP zezwoleń (oraz ich wycofywania) oraz sprawowania nad nimi nadzoru, gdyż to one są w stanie najlepiej zbadać bieżące prowadzenie działalności przez CCP, przeprowadzać regularne przeglądy i podejmować, w stosownych przypadkach, odpowiednie działania. Ze względu na systemowe znaczenie CCP i transgraniczny charakter ich działalności ważne jest, by w procesie udzielania zezwolenia kluczową rolę odgrywał ESMA. Zostanie to osiągnięte w następujący sposób:

- przyjęcie niniejszego aktu ustawodawczego w postaci rozporządzenia przyzna ESMA kluczową rolę i odpowiedzialność za jego jednolite i obiektywne stosowanie, jak wyraźnie określono w rozporządzeniu w sprawie ustanowienia ESMA;
- zadaniem ESMA będzie opracowanie szeregu projektów standardów technicznych w obszarach kluczowych dla zapewnienia prawidłowego stosowania rozporządzenia;
- ESMA usprawni przyjmowanie opinii przez kolegium.

W związku z tym, że CCP uznaje się za instytucje o znaczeniu systemowym, właściwe organy w kolegium właściwych organów muszą opracować plany awaryjne przewidujące sposób postępowania w sytuacji nadzwyczajnej. Ponadto w przyszłej inicjatywie dotyczącej zarządzania w sytuacjach kryzysowych i ich rozwiązywania Komisja będzie musiała określić konkretną strategię i środki służące rozwiązaniu sytuacji kryzysowej w instytucji o znaczeniu systemowym.

Jeśli chodzi o CCP z państw trzecich, ESMA będzie również bezpośrednio odpowiedzialny za uznawanie takich CCP, jeśli spełnione zostaną określone warunki. Warunkiem uznania będzie w szczególności stwierdzenie przez Komisję, że ramy prawne i nadzorcze tego państwa

trzeciego są równoważne z ramami UE oraz że CCP posiada zezwolenie i podlega skutecznemu nadzorowi w tym państwie trzecim, a także zawarcie przez ESMA uzgodnień o współpracy z właściwymi organami tego państwa trzeciego. Jeśli powyższe warunki nie zostaną spełnione, CCP państwa trzeciego nie będzie mógł prowadzić działalności i świadczyć usług w Unii.

4.3.4. Tytuł IV (Wymogi w odniesieniu do CCP)

Wymogi organizacyjne

Ze względu na to, że rozporządzenie wprowadzi obowiązek rozliczania instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, należy poświęcić szczególną uwagę solidności i regulacji CCP. Po pierwsze, CCP musi dysponować skutecznymi zasadami zarządzania. Rozwiązania te będą regulować potencjalne konflikty interesów pomiędzy właścicielami, zarządem, członkami rozliczającymi i pośrednimi uczestnikami. Szczególne znaczenie ma rola niezależnych członków zarządu. W rozporządzeniu wyraźnie zdefiniowane są również zadania i zakres odpowiedzialności komisji ds. ryzyka: jednostka ds. zarządzania ryzykiem powinna podlegać bezpośrednio zarządowi i nie powinna podlegać wpływom innych obszarów działalności. Rozporządzenie nakłada również obowiązek publicznego ujawnienia zasad zarządzania. Ponadto CCP powinien dysponować odpowiednimi systemami wewnętrznymi, procedurami operacyjnymi i administracyjnymi, a także podlegać niezależnym audytom.

Wszystkie powyższe środki uznawane są za skuteczniejsze w eliminowaniu ewentualnych konfliktów interesów, które mogą ograniczać możliwości CCP w zakresie rozliczania, niż jakiegokolwiek inne formy regulacji mogące niekorzystnie wpływać na struktury rynku (np. ograniczenie własności, którym należałoby również objąć tzw. struktury pionowe, w których CCP należy do giełdy).

Wymogi ostrożnościowe

Ze względu na to, że CCP będzie kontrahentem dla każdej pozycji, ponosi on ryzyko upadłości jednego z jego kontrahentów. W podobny sposób każdy kontrahent CCP ponosi ryzyko upadłości samego CCP. Rozporządzenie przewiduje zatem, że CCP musi ograniczać swoją ekspozycję na ryzyko kredytowe kontrahenta dzięki szeregowi mechanizmów ochronnych. Obejmują one rygorystyczne, ale niedyskryminujące wymogi dotyczące uczestnictwa, zasoby finansowe i inne gwarancje.

Dzięki pełnieniu centralnej roli, CCP stanowi zasadniczy element rynku, który obsługuje. W związku z tym upadłość CCP w niemal każdym przypadku stałaby się zdarzeniem o potencjalnie systemowym znaczeniu dla systemu finansowego. Z uwagi na ich znaczenie systemowe i proponowany wymóg prawny rozliczania wszystkich „zestandaryzowanych” instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym za pośrednictwem CCP, należy podkreślić potrzebę poddania ich rygorystycznej regulacji ostrożnościowej na szczeblu UE. Ze względu na różnice pomiędzy obecnie obowiązującymi przepisami krajowymi regulującymi CCP w poszczególnych państwach członkowskich, wynikające z tego nierówne warunki działania potencjalnie podważają również bezpieczeństwo transgranicznego świadczenia usług przez CCP i podwyższają jego koszty ponad pożądany poziom, a także stanowią przeszkodę w integracji europejskiego rynku finansowego.

Outsourcing funkcji pełnionych przez CCP będzie dozwolony wyłącznie wówczas, jeśli nie wpłynie to na prawidłowe funkcjonowanie CCP i jego zdolności do zarządzania ryzykiem, w tym wynikającym ze zlecenia funkcji innym podmiotom na zasadzie outsourcingu. W związku z tym CCP muszą zawsze monitorować funkcje zlecone na zasadzie outsourcingu i sprawować nad nimi pełną kontrolę, a także nieustannie zarządzać napotykanym ryzykiem. Praktycznie oznacza to, że funkcje zarządzania ryzykiem nie będą mogły być zlecane na zasadzie outsourcingu.

Do udzielenia zezwolenia na prowadzenie działalności CCP wymagana jest minimalna kwota kapitału. Kapitał własny CCP jest również jego ostatnią linią obrony w przypadku niewywiązania się z zobowiązań przez jednego bądź kilku członków, po wyczerpaniu depozytów zabezpieczających złożonych przez członków niewykonujących zobowiązania oraz wyczerpaniu funduszu na wypadek niewykonania zobowiązania i wszelkich innych zasobów finansowych. Jeśli CCP podejmie decyzję o przeznaczeniu części swojego kapitału na dodatkowe zasoby finansowe do wykorzystania na potrzeby zarządzania ryzykiem, część ta musi stanowić nadwyżkę ponad kapitał niezbędny do świadczenia usług i prowadzenia bieżącej działalności CCP.

Rozporządzenie nakłada na CCP obowiązek posiadania wzajemnego funduszu na wypadek niewykonania zobowiązania, do którego członkowie CCP będą musieli wpłacać składki. Fundusz na wypadek niewykonania zobowiązania pozwala na podział strat i w ten sposób stanowi dodatkowy element ochronny, z którego może skorzystać CCP w przypadku niewypłacalności jednego lub kilku jego członków.

Rozporządzenie wprowadza również ważne zasady dotyczące rozdzielania i przenoszenia pozycji oraz powiązanego z nimi zabezpieczenia. Mają one kluczowe znaczenie dla skutecznego ograniczenia ryzyka kredytowego kontrahenta dzięki korzystaniu z CCP i dla zapewnienia równych warunków działania europejskim CCP oraz ochrony słuszych interesów klientów członków rozliczających. Stanowi to odpowiedź na wezwanie członków rozliczających oraz ich klientów do zwiększenia harmonizacji i ochrony w tym zakresie oraz na kwestie uwypuklone w wyniku upadku Lehman Brothers.

4.3.5. Tytuł V (Interoperacyjność)

Interoperacyjność stanowi zasadnicze narzędzie do zapewnienia skutecznej integracji rynku rozliczania i rozrachunku transakcji w Europie. Interoperacyjność może jednak narażać CCP na dodatkowe ryzyko. Z tego względu przed zawarciem uzgodnienia interoperacyjnego wymagana jest zgoda organu regulacyjnego. CCP powinien uważnie rozważyć dodatkowe ryzyko związane z interoperacyjnością i uważnie nim zarządzać, a także upewnić właściwe organy o stabilności przyjętych systemów i procedur. Ze względu na złożoność rynków instrumentów pochodnych i wczesny etap rozwoju rozliczania instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym przez CCP, na chwilę obecną nie należy obejmować zakresem przepisów dotyczących interoperacyjności instrumentów innych niż papiery wartościowe w formie pieniężnej. Wyłączenie to nie powinno jednak ograniczać możliwości CCP w zakresie bezpiecznego zawierania tego typu uzgodnień, z zastrzeżeniem warunków przewidzianych w rozporządzeniu.

4.3.6. Tytuł VI (Rejestracja repozytoriów transakcji i sprawowanie nad nimi nadzoru)

Jak wspomniano powyżej (sekcja 4.3.2), w celu zwiększenia przejrzystości rynku rozporządzenie zawiera wymóg zgłaszania transakcji na instrumentach pochodnych będących

przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym. Informacje należy przekazywać repozytoriom transakcji. Repozytoria te będą zatem dysponowały istotnymi z punktu widzenia regulacji rynku informacjami, które będą interesujące dla wielu organów regulacyjnych. Ze względu na wiodącą rolę repozytoriów transakcji w gromadzeniu informacji istotnych z punktu widzenia regulacji rynku, rozporządzenie nadaje ESMA uprawnienia do rejestrowania repozytoriów transakcji, wycofywania rejestracji oraz sprawowania nad repozytoriami nadzoru. Przyznanie uprawnień nadzorczych organom w państwie członkowskim, w którym repozytorium transakcji ma siedzibę, zachwiałoby równowagę stosunków pomiędzy właściwymi organami w poszczególnych państwach członkowskich. Ponadto ze względu na to, że z nadzorem nad repozytoriami transakcji nie wiąże się odpowiedzialność budżetowa, nie ma potrzeby sprawowania nadzoru na szczeblu krajowym. Zadaniem ESMA będzie również zapewnienie nieograniczonego dostępu wszystkim odpowiednim organom europejskim oraz działanie w roli wspólnego kontrahenta reprezentującego Europę na potrzeby współpracy z właściwymi organami odpowiedzialnymi za repozytoria transakcji w państwach trzecich.

4.3.7. Tytuł VII (Wymogi w odniesieniu do repozytoriów transakcji)

Rozporządzenie zawiera również przepisy wymagające od repozytoriów transakcji spełniania szeregu standardów. Celem tych standardów jest zapewnienie wiarygodności, bezpieczeństwa i ochrony informacji, które repozytoria transakcji przechowują do celów regulacyjnych. W szczególności repozytoria transakcji będą podlegać wymogom organizacyjnym i operacyjnym, a także zapewniać odpowiednią ochronę i przejrzystość danych.

Na potrzeby rejestracji siedziba repozytoriów transakcji musi się znajdować w UE. Repozytorium transakcji mające siedzibę w państwie trzecim może jednak zostać uznane przez ESMA, jeśli spełnia szereg wymogów służących ustaleniu, czy takie repozytorium transakcji podlega równoważnym zasadom i odpowiedniemu nadzorowi w tym państwie trzecim. W celu zagwarantowania, że nie ma przeszkód prawnych, które uniemożliwiałyby skuteczną wzajemną wymianę informacji i zapewnienie nieograniczonego dostępu do danych przechowywanych w repozytorium transakcji mającym siedzibę w państwie trzecim, rozporządzenie przewiduje potrzebę zawarcia w tym celu umowy międzynarodowej. Rozporządzenie przewiduje, że w przypadku braku tego typu umowy repozytorium transakcji mające siedzibę w tym państwie trzecim nie zostanie uznane przez ESMA.

5. PRZEPISY KOŃCOWE

Komisja powinna posiadać uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w zakresie danych, które mają być zawarte w zgłoszeniu dla ESMA i w rejestrze, oraz kryteriów dotyczących podejmowania przez ESMA decyzji w sprawie kwalifikowania się do obowiązku rozliczania, progów powodujących obowiązek informowania i rozliczania, maksymalnego opóźnienia czasowego dotyczącego kontraktu, płynności, minimalnych zasad zarządzania, szczegółów dotyczących prowadzenia dokumentacji, minimalnej zawartości planu ciągłości działania i gwarantowanych usług, wskaźników procentowych i horyzontów czasowych dla wymogów dotyczących depozytów zabezpieczających, skrajnych warunków rynkowych, wysoce płynnych zabezpieczeń i redukcji wartości, wysoce płynnych instrumentów finansowych i limitów koncentracji, szczegółów przeprowadzania testów, szczegółów dotyczących składania w ESMA wniosku o rejestrację przez repozytorium transakcji, grzywien oraz danych dotyczących informacji, które ma udostępniać repozytorium transakcji, zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. ESMA

powinien opracować projekty regulacyjnych standardów technicznych na potrzeby tych aktów delegowanych i przeprowadzić odpowiednie oceny skutków.

Komisja powinna być uprawniona do ustalenia formatu sprawozdań, sposobu prowadzenia dokumentacji i formatu wniosku o rejestrację repozytorium transakcji. Zgodnie z art. 291 TFUE przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję mają być ustanowione z wyprzedzeniem w drodze rozporządzenia przyjętego zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą. Do czasu przyjęcia wspomnianego nowego rozporządzenia zastosowanie ma nadal decyzja Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiająca warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji, z wyjątkiem procedury regulacyjnej połączonej z kontrolą, która nie ma zastosowania.

6. WPLYW NA BUDŻET

Wniosek nie ma wpływu na budżet Unii.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, partnerów centralnych i repozytoriów transakcji

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹⁷,

uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W przygotowanym na wniosek Komisji i opublikowanym dnia 25 lutego 2009 r. raporcie grupy wysokiego szczebla pod przewodnictwem Jacques'a de Larosièrę'a stwierdzono, że należy wzmocnić ramy nadzorcze, aby zmniejszyć groźbę wystąpienia w przyszłości kryzysu finansowego i ograniczyć jego skutki. Zalecono w nim również daleko idące reformy struktury nadzoru sektora finansowego w Europie, w tym utworzenie europejskiego systemu organów nadzoru finansowego, złożonego z trzech europejskich organów nadzoru odpowiedzialnych, odpowiednio, za sektor papierów wartościowych, sektor ubezpieczeń i pracowniczych programów emerytalnych oraz sektor bankowości, a także ustanowienie Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego.
- (2) W komunikacie Komisji z dnia 4 marca 2009 r. „Realizacja europejskiego planu naprawy”¹⁸ zaproponowano wzmocnienie unijnych ram prawnych dotyczących usług finansowych. W komunikacie z dnia 3 lipca 2009 r.¹⁹ Komisja oceniła rolę instrumentów pochodnych w kontekście kryzysu finansowego, natomiast w komunikacie z dnia 20 października 2009 r.²⁰

---

¹⁷ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

¹⁸ „Realizacja europejskiego planu naprawy”, COM(2009) 114.

¹⁹ „Działania na rzecz sprawnych, bezpiecznych oraz należycie działających rynków instrumentów pochodnych”, COM(2009) 332.

²⁰ „Działania na rzecz sprawnych, bezpiecznych oraz należycie działających rynków instrumentów pochodnych: przyszłe działania w ramach polityki”, COM(2009) 563.

nakreśliła działania, jakie zamierza podjąć w celu ograniczenia ryzyka związanego z instrumentami pochodnymi.

- (3) W dniu 23 września 2009 r. Komisja przyjęła wnioski w sprawie trzech rozporządzeń ustanawiających europejski system organów nadzoru finansowego, w tym powołanie trzech europejskich organów nadzoru, które mają się przyczynić do jednolitego stosowania przepisów UE oraz do ustanowienia wysokiej jakości wspólnych standardów i praktyk w zakresie regulacji i nadzoru. Powołane organy to: Europejski Organ Nadzoru Bankowego (EBA) ustanowiony rozporządzeniem .../...UE, Europejski Organ Nadzoru nad Giełdami i Papierami Wartościowymi (ESMA) ustanowiony rozporządzeniem .../...UE oraz Europejski Organ Nadzoru nad Ubezpieczeniami i Pracowniczymi Programami Emerytalnymi (EIOPA) ustanowiony rozporządzeniem .../...UE.
- (4) Instrumentom pochodnym będącym przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym brakuje przejrzystości, gdyż są kontraktami negocjowanymi prywatnie i informacje ich dotyczące są zwykle dostępne wyłącznie stronom kontraktu. Tworzą one złożoną sieć współzależności, co może utrudniać określenie charakteru i poziomu ryzyka związanego z instrumentami pochodnymi. Kryzys finansowy ukazał, że takie właściwości zwiększają niepewność w okresach napięć rynkowych i w związku z tym stanowią ryzyko dla stabilności finansowej. Niniejsze rozporządzenie ustanawia warunki służące ograniczeniu tego ryzyka i zwiększaniu przejrzystości kontraktów na instrumenty pochodne.
- (5) W dniu 26 września 2009 r. na szczycie w Pittsburghu przywódcy państw grupy G-20 uzgodnili, że najpóźniej do końca 2012 r. wszystkie zestandaryzowane kontrakty dotyczące instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym powinny być rozliczane za pośrednictwem partnerów centralnych (CCP) oraz że kontrakty te należy zgłaszać repozytoriom transakcji. W czerwcu 2010 r. przywódcy państw grupy G-20 potwierdzili w Toronto swoje zobowiązanie i zobowiązali się również do przyspieszenia wdrażania zdecydowanych środków służących poprawie przejrzystości i nadzoru regulacyjnego nad instrumentami pochodnymi będącymi przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym w sposób spójny i niedyskryminujący w skali międzynarodowej. Komisja podejmie starania, by zapewnić wdrożenie powyższych zobowiązań przez partnerów międzynarodowych UE w podobny sposób.
- (6) W konkluzjach z dnia 2 grudnia 2009 r. Rada Europejska potwierdziła potrzebę dużo skuteczniejszego ograniczania ryzyka kredytowego kontrahenta oraz znaczenie zwiększania przejrzystości, skuteczności i integralnością transakcji na instrumentach pochodnych. W rezolucji z dnia 15 czerwca 2010 r. „Rynki instrumentów pochodnych: przyszłe działania polityczne” Parlament Europejski wezwał do obowiązkowego rozliczania i zgłaszania instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym.
- (7) Działając w ramach niniejszego rozporządzenia, Europejski Organ Nadzoru nad Giełdami i Papierami Wartościowymi (ESMA) ma zabezpieczać stabilność rynków finansowych w sytuacjach nadzwyczajnych i zapewniać spójne stosowanie przepisów UE przez krajowe organy nadzoru, a także rozstrzygać spory między nimi. ESMA, który pełni główną rolę w udzielaniu zezwoleń partnerom centralnym i repozytoriom transakcji oraz ich monitorowaniu, powierza się również opracowanie prawnie wiążących, regulacyjnych standardów technicznych.
- (8) Niezbędne są wspólne przepisy dotyczące kontraktów na instrumenty pochodne określonych w sekcji C pkt 4–10 załącznika I do dyrektywy 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z

dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych zmieniającej dyrektywę Rady 85/611/EWG i 93/6/EWG i dyrektywę 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylającej dyrektywę Rady 93/22/EWG²¹, będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym.

- (9) Zachęty do promowania korzystania z CCP okazały się niewystarczające do zapewnienia faktycznego rozliczania zestandaryzowanych instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym. Niezbędne jest zatem wprowadzenie wymogu rozliczania za pośrednictwem CCP instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które mogą być rozliczane.
- (10) Poszczególne państwa członkowskie prawdopodobnie przyjmą różne środki krajowe, które mogłyby zakłócić sprawne funkcjonowanie rynku wewnętrznego, a także mieć niekorzystne skutki dla uczestników rynku i stabilności finansowej. Jednolite stosowanie obowiązku rozliczania w Unii jest również niezbędne do zapewnienia wysokiego poziomu ochrony inwestorów i równych szans wszystkim uczestnikom rynku.
- (11) Zagwarantowanie, że obowiązek rozliczania ogranicza ryzyko systemowe, wymaga przeprowadzenia procesu identyfikacji kwalifikujących się kategorii instrumentów pochodnych, które powinny podlegać temu obowiązkowi. W procesie tym należy uwzględnić, że nie wszystkie rozliczane za pośrednictwem CCP instrumenty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym można uznać za odpowiednie do obowiązkowego rozliczania za pośrednictwem CCP.
- (12) Niniejsze rozporządzenie ustala kryteria określania kwalifikowania się do obowiązku rozliczania. Ze względu na swoją kluczową rolę, ESMA powinien zdecydować, czy dana kategoria instrumentów pochodnych spełnia kryteria kwalifikowania się i od kiedy zachodzi obowiązek rozliczania.
- (13) Na rozliczenie kontraktu dotyczącego instrumentów pochodnych będącego przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym muszą wyrazić zgodę obie strony tego kontraktu. Należy zatem ściśle ograniczyć wyłączenia od obowiązku rozliczania, gdyż ograniczyłyby one skuteczność tego obowiązku i korzyści wynikające z rozliczania za pośrednictwem CCP; mogą one także prowadzić do arbitrażu regulacyjnego pomiędzy grupami uczestników rynku.
- (14) Z instrumentami pochodnymi będącymi przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, uznanymi za nieodpowiednie do rozliczania za pośrednictwem CCP, nadal wiąże się ryzyko kredytowe kontrahenta i w związku z tym należy ustanowić przepisy dotyczące zarządzania tym ryzykiem. Przepisy te powinny mieć zastosowanie jedynie w odniesieniu do uczestników rynku podlegających obowiązkowi rozliczania.
- (15) Przepisy dotyczące obowiązku rozliczania i obowiązku zgłaszania, a także dotyczące technik ograniczania ryzyka w odniesieniu do kontraktów dotyczących instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym nierozliczanych przez CCP powinny mieć zastosowanie do kontrahentów finansowych, a mianowicie przedsiębiorstw inwestycyjnych określonych w dyrektywie 2004/39/WE, instytucji kredytowych zdefiniowanych w dyrektywie 2006/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14

---

²¹ Dz.U. L 145 z 30.4.2004, s. 1.

czerwca 2006 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe (wersja przedredagowana)²², zakładów ubezpieczeń w rozumieniu dyrektywy 73/239/EWG [NB: która ma zostać uchylona dyrektywą Wyłącalność II w 2012 r.], zakładów ubezpieczeń na życie zdefiniowanych w dyrektywie 2002/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 listopada 2002 r. dotyczącej ubezpieczeń na życie²³, zakładów reasekuracji zdefiniowanych w dyrektywie 2005/68/WE, przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) zdefiniowanych w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS)²⁴, instytucji pracowniczych programów emerytalnych zdefiniowanych w dyrektywie 2003/41/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 czerwca 2003 r. w sprawie działalności instytucji pracowniczych programów emerytalnych oraz nadzoru nad takimi instytucjami²⁵ oraz zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi zdefiniowanych w dyrektywie 2010/.../UE.

- (16) Przepisy mające zastosowanie do kontrahentów finansowych powinny, w stosownych przypadkach, mieć również zastosowanie do kontrahentów niefinansowych. Jak wiadomo kontrahenci niefinansowi korzystają z kontraktów pozagiełdowych w celu zabezpieczenia się przed ryzykiem gospodarczym bezpośrednio związanym z prowadzoną przez nich działalnością gospodarczą. W rezultacie przy ustalaniu, czy dany kontrahent niefinansowy powinien podlegać obowiązkowi rozliczania, należy uwzględnić cel, w jakim ten kontrahent niefinansowy wykorzystuje instrumenty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym i poziom ekspozycji, które wiążą się dla niego z tymi instrumentami. Przy ustalaniu progu na potrzeby obowiązku rozliczania, ESMA powinien skonsultować się z wszystkimi właściwymi organami, na przykład organami regulacyjnymi odpowiedzialnymi za rynki towarowe, w celu pełnego uwzględnienia cech szczególnych tych sektorów. Ponadto do dnia 31 grudnia 2013 r. Komisja powinna ocenić znaczenie systemowe dokonywanych przez przedsiębiorstwa niefinansowe transakcji na instrumentach pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym w różnych sektorach, w tym w sektorze energetycznym.
- (17) Kontrakty zawarte przez fundusze, niezależnie od tego, czy dany fundusz zarządzany jest przez zarządzającego funduszem, powinny wchodzić w zakres niniejszego rozporządzenia.
- (18) Banki centralne i inne organy krajowe pełniące podobne funkcje, a także inne podmioty publiczne, którym powierzono zarządzanie długiem publicznym lub które uczestniczą w takim zarządzaniu, oraz wielostronne banki rozwoju wymienione w części 1 sekcja 4.2 załącznika VI do dyrektywy 2006/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe²⁶ nie powinny być objęte zakresem niniejszego rozporządzenia, tak by uniknąć ograniczania ich uprawnień do interweniowania na rynku w celu jego stabilizacji, jeżeli byłoby to ewentualnie niezbędne.

---

²² Dz.U. L 177 z 30.6.2006, s. 1.

²³ Dz.U. L 345 z 19.12.2002, s. 1.

²⁴ Dz.U. L 302 z 17.11.2009, s. 32.

²⁵ Dz.U. L 235 z 23.9.2003, s. 10.

²⁶ Dz.U. L 177 z 30.6.2006, s. 1.

- (19) Ze względu na to, że nie wszyscy uczestnicy rynku podlegający obowiązkowi rozliczania mogą stać się członkami rozliczającymi CCP, powinni oni mieć dostęp do CCP w charakterze klientów.
- (20) Wprowadzenie obowiązku rozliczania wraz z procesem mającym na celu ustalenie, z których CCP można korzystać w celu wywiązania się z tego obowiązku, może prowadzić do niezmiernych zaburzeń konkurencji na nieregulowanym rynku obrotu instrumentami pochodnymi. Przykładowo, dany CCP może sprzeciwić się rozliczaniu transakcji zawartych w pewnych systemach obrotu, jeśli jest on własnością innego systemu obrotu. W celu uniknięcia tego rodzaju dyskryminujących praktyk CCP powinni akceptować rozliczanie transakcji zawartych w różnych systemach obrotu, pod warunkiem że systemy te spełniają wymogi operacyjno-techniczne ustanowione przez CCP. Zasadniczo Komisja powinna nadal ściśle monitorować rozwój nieregulowanego rynku obrotu instrumentami pochodnymi i w razie potrzeby powinna interweniować, by zapobiec zakłóceniom konkurencji na rynku wewnętrznym.
- (21) W celu zidentyfikowania odpowiednich kategorii instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które powinny podlegać obowiązkowi rozliczania, oraz progów i kontrahentów niefinansowych o znaczeniu systemowym, niezbędne są wiarygodne dane. W związku z tym ważne jest – w celach regulacyjnych – ustanowienie na szczeblu UE jednolitego wymogu przekazywania danych na temat instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym.
- (22) Ważne jest, by uczestnicy rynku przekazywali repozytoriom transakcji wszystkie informacje dotyczące kontraktów dotyczących instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które zawarli. W konsekwencji informacje na temat zagrożeń związanych z funkcjonowaniem nieregulowanych rynków obrotu instrumentami pochodnymi będą przechowywane centralnie oraz łatwo dostępne dla ESMA, właściwych organów i odpowiednich banków centralnych ESBC.
- (23) W celu uzyskania kompleksowego obrazu sytuacji na rynku, repozytoriom transakcji należy zgłaszać zarówno rozliczone, jak i nierozliczone kontrakty.
- (24) Obowiązek zgłaszania wszelkich zmian w kontrakcie bądź jego rozwiązania powinien obejmować pierwotne strony tego kontraktu oraz wszelkie inne podmioty zgłaszające te informacje w imieniu pierwotnych stron kontraktu. Kontrahent bądź jego pracownicy przekazujący zgodnie z niniejszym rozporządzeniem repozytorium transakcji wszystkie informacje na temat kontraktu w imieniu drugiej strony kontraktu, nie powinni naruszać ograniczeń dotyczących ujawniania.
- (25) Kary za naruszenie obowiązku rozliczania i obowiązku zgłaszania powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające. Państwa członkowskie powinny stosować powyższe kary w sposób, który nie ogranicza skuteczności tych przepisów.
- (26) Udzielenie CCP zezwolenia powinno być uzależnione od posiadania przez CCP minimalnej kwoty kapitału założycielskiego. Kapitał wraz z zyskami zatrzymanymi i rezerwami CCP powinny w każdym czasie być proporcjonalne do jego wielkości i działalności, tak aby zapewnić CCP odpowiednie zabezpieczenie kapitałowe przed ryzykiem operacyjnym lub ryzykiem resztkowym oraz umożliwić mu, w razie potrzeby, sprawne przeprowadzenie likwidacji bądź restrukturyzacji działalności.

- (27) W związku z tym, że niniejsze rozporządzenie wprowadza do celów regulacyjnych prawny obowiązek rozliczania za pośrednictwem określonych CCP, należy zatem zapewnić bezpieczeństwo i solidność tych CCP, a także nieustanne spełnianie przez nie rygorystycznych wymogów organizacyjnych, ostrożnościowych i w zakresie prowadzenia działalności ustanowionych niniejszym rozporządzeniem. Wymogi te powinny mieć zastosowanie do rozliczania wszystkich instrumentów finansowych obsługiwanych przez CCP, tak aby zapewnić jednolite stosowanie przepisów.
- (28) Należałoby zatem zapewnić, do celów regulacyjnych i harmonizacyjnych, by kontrahenci finansowi korzystali wyłącznie z CCP, którzy spełniają wymogi ustanowione w niniejszym rozporządzeniu.
- (29) Niezbędnym uzupełnieniem obowiązku rozliczania instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym są bezpośrednie przepisy dotyczące udzielania zezwoleń CCP i sprawowania nad nimi nadzoru. Ze względu na to, że właściwe organy krajowe są w stanie najlepiej zbadać bieżące prowadzenie działalności przez CCP, przeprowadzać regularne przeglądy i podejmować, w stosownych przypadkach, odpowiednie działania, powinny one nadal być odpowiedzialne za wszelkie aspekty udzielania zezwoleń CCP i sprawowanie nad nimi nadzoru, w tym sprawdzenie, czy CCP wnioskujący o udzielenie zezwolenia spełnia wymogi niniejszego rozporządzenia i dyrektywy 98/26/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 maja 1998 r. w sprawie zamknięcia rozliczeń w systemach płatności i rozrachunku papierów wartościowych²⁷.
- (30) W przypadku gdy CCP grozi niewypłacalność, odpowiedzialność budżetowa może – w głównej mierze – spoczywać na państwie członkowskim, w którym ma on siedzibę. Oznacza to, że udzielenie zezwolenia temu CCP i sprawowanie nad nim nadzoru powinno leżeć w gestii właściwego organu tego państwa członkowskiego. Jednakże ze względu na to, że członkowie rozliczający CCP mogą mieć siedzibę w różnych państwach członkowskich i to oni w pierwszej kolejności będą narażeni na konsekwencje niewykonania zobowiązania przez dany CCP, niezbędne jest, by wszystkie właściwe organy były zaangażowane w proces udzielania zezwolenia i nadzorowania oraz by istniały odpowiednie mechanizmy współpracy, w tym kolegia. Pozwoli to na uniknięcie rozbieżnych środków bądź praktyk krajowych, a także zakłóceń w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego. ESMA powinien uczestniczyć w każdym kolegium, aby zapewnić jednolite i prawidłowe stosowanie niniejszego rozporządzenia.
- (31) Za właściwe uznaje się zaostrenie przepisów w sprawie wymiany informacji między właściwymi organami oraz wzmocnienie zobowiązania do udzielania pomocy i współpracy pomiędzy nimi. Z uwagi na rozwijającą się działalność transgraniczną właściwe organy powinny przekazywać sobie wzajemnie informacje istotne do pełnienia ich funkcji, tak aby zapewnić skuteczne egzekwowanie przepisów niniejszego rozporządzenia, w tym w okolicznościach, gdy ich naruszenia lub domniemane naruszenia mogą mieć znaczenie dla organów dwóch lub większej liczby państw członkowskich. Podczas wymiany informacji konieczne jest ściśle zachowanie tajemnicy służbowej. Ze względu na szeroki zakres oddziaływania kontraktów dotyczących instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym niezbędne jest, by inne odpowiednie organy, takie jak organy podatkowe bądź organy regulacji energetyki, miały dostęp do informacji niezbędnych do pełnienia ich funkcji.

²⁷

Dz.U. L 166 z 11.6.1998, s. 45.

- (32) Ze względu na globalny charakter rynków finansowych, ESMA powinien być bezpośrednio odpowiedzialny za uznawanie CCP mających siedzibę w państwach trzecich, zezwalając im w ten sposób na świadczenie usług rozliczeniowych na terytorium Unii, pod warunkiem że Komisja uznała ramy prawne i nadzorcze danego państwa trzeciego za równoważne z ramami unijnymi oraz że spełnione zostały inne warunki. W tym kontekście szczególne znaczenie dla zapewnienia równych warunków prowadzenia działalności i stabilności finansowej będą miały umowy z głównymi partnerami międzynarodowymi Unii.
- (33) Niezależnie od swojej struktury własności CCP powinni dysponować skutecznymi zasadami zarządzania, kierownictwem wyższego szczebla o nieposzlakowanej opinii oraz niezależnymi członkami zarządu. Różne zasady zarządzania oraz struktury własności CCP mogą mieć jednak wpływ na gotowość lub zdolność CCP do rozliczania pewnych produktów. Właściwe jest zatem, by niezależni członkowie zarządu oraz komisja ds. ryzyka, która ma zostać powołana przez CCP, rozwiązywali ewentualne konflikty interesów w CCP. Członkowie rozliczający i klienci muszą być odpowiednio reprezentowani, gdyż decyzje podejmowane przez CCP mogą mieć dla nich znaczenie. (34) CCP może zlecić na zasadzie outsourcingu funkcje inne niż zarządzanie ryzykiem, ale wyłącznie jeśli tak zlecone funkcje pozostają bez wpływu na prawidłowe funkcjonowanie CCP i jego zdolność do zarządzania ryzykiem.
- (35) Wymogi dotyczące uczestnictwa w danym CCP powinny być zatem przejrzyste, proporcjonalne i niedyskryminujące; powinny także zezwalać na zdalny dostęp, pod warunkiem że nie naraża to tego CCP na dodatkowe ryzyko.
- (36) Klientom członków rozliczających, którzy rozliczają instrumenty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym za pośrednictwem CCP, należy zapewnić wysoki poziom ochrony. Rzeczywisty poziom ochrony jest uzależniony od stopnia rozdzielania, który wybiorą wspomniani klienci. Pośrednicy powinni oddzielić swoje aktywa od aktywów klientów. W związku z tym CCP powinni prowadzić na bieżąco aktualizowany rejestr pozwalający na łatwą identyfikację danych.
- (37) CCP powinien dysponować solidnymi ramami zarządzania ryzykiem pozwalającymi mu na zarządzanie ryzykiem kredytowym, ryzykiem utraty płynności, ryzykiem operacyjnym i innymi rodzajami ryzyka, w tym ryzykiem, jakie ponosi lub jakie stanowi dla innych podmiotów w wyniku współzależności. CCP powinien dysponować odpowiednimi procedurami i mechanizmami dotyczącymi sposobu postępowania w przypadku niewykonania zobowiązania przez członka rozliczającego. W celu ograniczenia do minimum efektu domina, który może wywołać niewykonanie zobowiązania, CCP powinien dysponować rygorystycznymi wymogami dotyczącymi uczestnictwa, uzyskać odpowiednie depozyty początkowe, utrzymywać fundusz na wypadek niewykonania zobowiązań i inne zasoby finansowe na pokrycie ewentualnych strat.
- (38) Wezwanie do uzupełnienia zabezpieczenia i redukcja jego wartości mogą mieć skutki o charakterze cyklicznym. CCP i właściwe organy powinny zatem przyjąć środki służące zapobieganiu ewentualnym skutkom o charakterze cyklicznym, wynikającym z praktyk dotyczących zarządzania ryzykiem przyjętych przez CCP, oraz kontroli tych skutków, pod warunkiem że nie wpływa to niekorzystnie na stabilność i zabezpieczenie finansowe CCP.
- (39) Zarządzanie ekspozycjami jest zasadniczą częścią procesu rozliczania. Na potrzeby ogólnego świadczenia usług rozliczeniowych należy udzielić dostępu do odpowiednich źródeł informacji o kształtowaniu się cen i zezwolić na korzystanie z nich. Takie źródła informacji o

kształtowaniu się cen powinny obejmować m.in. źródła związane z indeksami stosowanymi jako wskaźniki referencyjne dla instrumentów pochodnych lub innych instrumentów finansowych.

- (40) Depozyty zabezpieczające są pierwszą linią obrony CCP. Mimo iż CCP powinni inwestować otrzymane depozyty w sposób bezpieczny i ostrożny, powinni jednak podjąć szczególne starania, by zapewnić odpowiednią ochronę depozytów zabezpieczających, aby zagwarantować, że zostaną terminowo zwrócone członkom rozliczającym wykonującym zobowiązania lub interoperacyjnemu CCP, w przypadku gdy CCP, który otrzymał te depozyty, nie wykonuje swojego zobowiązania.
- (41) W „Europejskim kodeksie postępowania w zakresie rozliczeń i rozrachunków”²⁸ z dnia 7 listopada 2006 r. ustanowiono dobrowolne ramy tworzenia powiązań pomiędzy CCP a repozytoriami transakcji. Utrzymuje się jednak rozdrobnienie sektora rozliczania i rozrachunku wzdłuż granic państwowych, co sprawia, że transakcje transgraniczne są droższe i harmonizacja jest utrudniona. Należy zatem określić warunki zawierania uzgodnień interoperacyjnych pomiędzy poszczególnymi CCP, tak aby uzgodnienia te nie narażały CCP na ryzyko, które nie jest właściwie zarządzane.
- (42) Uzgodnienia interoperacyjne są ważnymi instrumentami służącymi zwiększaniu integracji rynku rozliczania i rozrachunku transakcji w Unii i należy zapewnić ich regulację. Uzgodnienia interoperacyjne mogą jednak narażać CCP na dodatkowe ryzyko. Ze względu na większą złożoność wiążącą się z uzgodnieniem interoperacyjnym pomiędzy CCP rozliczającymi kontrakty dotyczące instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, na tym etapie należy ograniczyć zakres uzgodnień interoperacyjnych do zabezpieczeń pieniężnych. Do dnia 30 września 2014 r. ESMA powinien jednak przedstawić Komisji sprawozdanie na temat tego, czy rozszerzenie zakresu na inne instrumenty finansowe byłoby wskazane.
- (43) Repozytoria transakcji gromadzą do celów regulacyjnych dane istotne dla organów we wszystkich państwach członkowskich. Z uwagi na to, że nadzór nad repozytoriami transakcji nie ma konsekwencji budżetowych oraz że wiele organów w poszczególnych państwach członkowskich będzie potrzebować dostępu do danych przechowywanych w repozytoriach transakcji, ESMA powinien przejąć odpowiedzialność za rejestrowanie repozytoriów transakcji, wycofywanie ich rejestracji i nadzór nad nimi.
- (44) Ze względu na to, że organy regulacyjne, CCP i inni uczestnicy rynku korzystają z danych przechowywanych przez repozytoria transakcji, należy zagwarantować, że podlegają one rygorystycznym wymogom dotyczącym rejestrowania danych i zarządzania nimi.
- (45) Przejrzystość cen i opłat związanych z usługami świadczonymi przez CCP i repozytoria transakcji jest niezbędna, aby zapewnić uczestnikom rynku możliwość dokonania świadomego wyboru.
- (46) ESMA powinien być uprawniony do zaproponowania Komisji nałożenia okresowych kar pieniężnych. Celem okresowych kar pieniężnych powinno być doprowadzenie do usunięcia naruszenia stwierdzonego przez ESMA, do uzyskania pełnych i prawdziwych informacji, o

---

²⁸

http://ec.europa.eu/internal_market/financial-markets/docs/code/code_en.pdf

które wystąpił ten organ, a także do poddania się dochodzeniu przez repozytoria transakcji i inne osoby. Ponadto w celu zniechęcenia do naruszania przepisów rozporządzenia i zmuszenia repozytoriów transakcji do ich przestrzegania, Komisja powinna mieć również możliwość nakładania – na wniosek ESMA – grzywien w przypadku gdy umyślnie lub w wyniku zaniedbania naruszono określone przepisy rozporządzenia. Grzywny powinny być odstrasżające i proporcjonalne do charakteru i wagi naruszenia, jego czasu trwania oraz możliwości finansowych danego repozytorium transakcji.

- (47) W celu sprawowania skutecznego nadzoru nad repozytoriami transakcji ESMA powinien mieć prawo do prowadzenia dochodzeń i kontroli na miejscu.
- (48) Niezbędne jest, by zgodnie z dyrektywą 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych²⁹ państwa członkowskie i ESMA chronili prawo do prywatności osób fizycznych podczas przetwarzania danych osobowych.
- (49) Ważne jest zapewnienie spójności wymogów dotyczących partnerów centralnych i repozytoriów transakcji w skali międzynarodowej. Niniejsze rozporządzenie jest zgodne z zaleceniami opracowanymi przez CPSS-IOSCO³⁰ oraz ESBC-CESR³¹ i tworzy ramy unijne, w których CCP mogą bezpiecznie funkcjonować. ESMA powinien uwzględnić te zalecenia podczas opracowywania regulacyjnych standardów technicznych, jak również wytyczne i zalecenia przewidziane w niniejszym rozporządzeniu.
- (50) Komisja powinna być uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 290 Traktatu w odniesieniu do danych, które mają być zawarte w powiadomieniu dla ESMA i w rejestrze, oraz kryteriów dotyczących podejmowania przez ESMA decyzji w sprawie kwalifikowania się do obowiązku rozliczania, progów powodujących obowiązek informowania i rozliczania, maksymalnego opóźnienia czasowego dotyczącego kontraktu, płynności, minimalnych zasad zarządzania, szczegółów dotyczących prowadzenia dokumentacji, minimalnej treści planu ciągłości działania i gwarantowanych usług, wskaźników procentowych i horyzontów czasowych dla wymogów dotyczących depozytów zabezpieczających, skrajnych warunków rynkowych, wysoce płynnych zabezpieczeń i redukcji wartości, wysoce płynnych instrumentów finansowych i limitów koncentracji, szczegółów przeprowadzania testów, szczegółów dotyczących składania w ESMA wniosku o rejestrację przez repozytorium transakcji, grzywien oraz danych dotyczących informacji, które ma udostępniać repozytorium transakcji, zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. Podczas opracowywania aktów delegowanych Komisja powinna skorzystać ze specjalistycznej wiedzy odpowiednich europejskich organów nadzoru (ESMA, EBA i EIOPA). W świetle wiedzy specjalistycznej, jaką dysponuje ESMA w odniesieniu do kwestii dotyczących papierów wartościowych i rynków papierów wartościowych, ESMA powinien odgrywać główną rolę w doradzaniu Komisji w opracowywaniu aktów delegowanych. W stosownych przypadkach ESMA powinien jednak prowadzić ściśle konsultacje z dwoma pozostałymi europejskimi organami nadzoru.

---

²⁹ Dz.U. L 281 z 23.1.1995, s. 31.

³⁰ Komitet Systemów Płatniczych i Rozliczeniowych (CPSS) banków centralnych państw grupy G-10 i komitet techniczny przy Międzynarodowej Organizacji Komisji Papierów Wartościowych (IOSCO).

³¹ Europejski System Banków Centralnych i Komitet Europejskich Organów Nadzoru nad Rynkiem Papierów Wartościowych.

- (51) Zgodnie z art. 291 TFUE przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję ustanawiane są z wyprzedzeniem w drodze rozporządzenia przyjmowanego zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą. Do czasu przyjęcia tego nowego rozporządzenia zastosowanie ma nadal decyzja Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiająca warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji, z wyjątkiem procedury regulacyjnej połączonej z kontrolą, która nie ma zastosowania,
- (52) Ze względu na to, że cele niniejszego rozporządzenia, a mianowicie ustanowienie jednolitych wymogów w odniesieniu do kontraktów dotyczących instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym oraz w odniesieniu do prowadzenia działalności przez partnerów centralnych i repozytoria transakcji, nie mogą zostać osiągnięte w dostateczny sposób przez państwa członkowskie, a ze względu na skalę działań możliwe jest lepsze ich osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z określoną w wymienionym artykule zasadą proporcjonalności niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest niezbędne do osiągnięcia tych celów.
- (53) W świetle przepisów dotyczących systemów interoperacyjnych za właściwe uznano dokonanie zmiany dyrektywy 98/26/WE w celu ochrony praw operatora systemu, który dostarcza zabezpieczenie innemu operatorowi systemu, w wypadku wszczęcia postępowania upadłościowego wobec przyjmującego zabezpieczenie operatora systemu,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Tytuł I

Przedmiot, zakres i definicje

Artykuł 1

Przedmiot i zakres

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia jednolite wymogi dotyczące kontraktów na instrumenty pochodne określonych w sekcji C pkt 4–10 załącznika I do dyrektywy 2004/39/WE i będących w obrocie poza rynkiem regulowanym oraz jednolite wymogi dotyczące prowadzenia działalności przez partnerów centralnych i repozytoria transakcji.
2. Niniejsze rozporządzenie stosuje się do partnerów centralnych, kontrahentów finansowych i repozytoriów transakcji. W odniesieniu do kontrahentów niefinansowych ma ono zastosowanie, jeśli tak przewidziano.
3. Tytuł V ma zastosowanie wyłącznie do zbywalnych papierów wartościowych i instrumentów rynku pieniężnego zdefiniowanych w art. 4 ust. 1 pkt 18 lit. a) i b) oraz pkt 19 dyrektywy 2004/39/WE.
4. Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do:

- a) członków Europejskiego Systemu Banków Centralnych i innych organów krajowych pełniących podobne funkcje oraz innych podmiotów publicznych, którym powierzono zarządzanie długiem publicznym lub które uczestniczą w takim zarządzaniu;
- b) wielostronnych banków rozwoju wymienionych w części 1 sekcja 4.2 załącznika VI do dyrektywy 2006/48/WE.

Artykuł 2 **Definicje**

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- (1) „partner centralny” (CCP) oznacza podmiot, który w sensie prawnym działa pomiędzy stronami kontraktów będących w obrocie na jednym rynku finansowym lub większej ich liczbie, stając się nabywcą dla każdego sprzedawcy i sprzedawcą dla każdego nabywcy, i który jest odpowiedzialny za prowadzenie systemu rozliczeniowego;
- (2) „repozytorium transakcji” oznacza podmiot zajmujący się gromadzeniem i przechowywaniem na szczeblu centralnym danych dotyczących instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym;
- (3) „rozliczanie” oznacza proces ustalania pozycji do rozrachunku, w tym obliczenia pozycji netto, oraz proces sprawdzania dostępności instrumentów finansowych lub środków pieniężnych na potrzeby zabezpieczenia ekspozycji wynikających z transakcji;
- (4) „kategoria instrumentów pochodnych” oznacza pewną liczbę kontraktów dotyczących instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym o wspólnych cechach podstawowych;
- (5) „instrumenty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym” oznaczają kontrakty na instrumenty pochodne, które nie są zawierane na rynku regulowanym zdefiniowanym w art. 4 ust. 1 pkt 14 dyrektywy 2004/39/WE;
- (6) „kontrahent finansowy” oznacza przedsiębiorstwa inwestycyjne określone w dyrektywie 2004/39/WE, instytucje kredytowe zdefiniowane w dyrektywie 2006/48/WE, zakłady ubezpieczeń zdefiniowane w dyrektywie 73/239/EWG, zakłady ubezpieczeń na życie zdefiniowane w dyrektywie 2002/83/WE, zakłady reasekuracji zdefiniowane w dyrektywie 2005/68/WE, przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) zdefiniowane w dyrektywie 2009/65/WE, instytucje pracowniczych programów emerytalnych zdefiniowane w dyrektywie 2003/41/WE oraz zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi zdefiniowanych w dyrektywie 2010/.../UE;
- (7) „kontrahent niefinansowy” oznacza przedsiębiorstwo mające siedzibę w Unii inne niż podmioty, o których mowa w pkt 6;
- (8) „ryzyko kredytowe kontrahenta” oznacza ryzyko niewykonania zobowiązania przez stronę transakcji przed ostatecznym rozrachunkiem przepływów środków pieniężnych związanych z tą transakcją;

- (9) „uzgodnienie interoperacyjne” oznacza uzgodnienie pomiędzy dwoma partnerami centralnymi bądź większą ich liczbą dotyczące międzysystemowej realizacji transakcji;
- (10) „właściwy organ” oznacza organ wyznaczony przez każde państwo członkowskie zgodnie z art. 18;
- (11) „członek rozliczający” oznacza przedsiębiorstwo uczestniczące w CCP, odpowiedzialne za zobowiązania finansowe wynikające z tego uczestnictwa;
- (12) „klient” oznacza przedsiębiorstwo związane stosunkiem umownym z członkiem rozliczającym, umożliwiającym temu przedsiębiorstwu rozliczanie jego transakcji za pośrednictwem tego CCP;
- (13) „znacznym pakietem akcji” oznacza każdy posiadany bezpośrednio lub pośrednio pakiet akcji lub udział w CCP lub repozytorium transakcji stanowiący 10 % lub więcej kapitału bądź praw głosu, zgodnie z art. 9 i 10 dyrektywy 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 2004 r. w sprawie harmonizacji wymogów dotyczących przejrzystości informacji o emitentach, których papiery wartościowe dopuszczane są do obrotu na rynku regulowanym³², uwzględniając warunki dotyczące ich agregacji przewidziane w art. 12 ust. 4 i 5 tej dyrektywy, bądź też taki, który umożliwia wywieranie znaczącego wpływu na kierownictwo danego CCP lub repozytorium transakcji, w którym ten pakiet akcji lub udział jest posiadany;
- (14) „jednostka dominująca” oznacza jednostkę dominującą w rozumieniu art. 1 i 2 dyrektywy Rady 83/349/EWG³³;
- (15) „jednostka zależna” oznacza jednostkę zależną w rozumieniu art. 1 i 2 dyrektywy 83/349/EWG, w tym każdą jednostkę zależną jednostki zależnej jednostki dominującej najwyższego szczebla;
- (16) „kontrola” oznacza kontrolę zdefiniowaną w art. 1 dyrektywy 83/349/EWG;
- (17) „bliskie powiązania” oznaczają sytuację, w której dwie osoby fizyczne lub prawne bądź większa liczba tych osób jest powiązanych ze sobą:
- a) udziałem, który oznacza posiadanie bezpośrednio lub za pomocą stosunku kontroli co najmniej 20 % praw głosu lub kapitału przedsiębiorstwa;
  - b) stosunkiem kontroli, który oznacza związek zachodzący między jednostką dominującą i jednostką zależną we wszystkich przypadkach określonych w art. 1 ust. 1 i 2 dyrektywy 83/349/EWG bądź też podobny związek między jakąkolwiek osobą fizyczną lub prawną i przedsiębiorstwem; wszelkie jednostki zależne danej jednostki zależnej są również uważane za jednostki zależne jednostki dominującej najwyższego szczebla.

Sytuacja, w której dwie osoby fizyczne lub prawne bądź większa liczba tych osób jest trwale związanych z jedną i tą samą osobą przez stosunek kontroli, jest również uznawana za bliskie powiązanie tych osób.

---

³² Dz.U. L 390 z 31.12.2004, s. 38.

³³ Dz.U. L 193 z 18.7.1983, s. 1.

- (18) „kapitał” oznacza kapitał w rozumieniu art. 22 dyrektywy 86/635/EWG z dnia 8 grudnia 1986 r. w sprawie rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych banków i innych instytucji finansowych³⁴, w zakresie, w jakim został on wpłacony, łącznie z azio emisyjnym, i w jakim w pełni pokrywa on straty w sytuacjach kontynuowania działalności, a w przypadku bankructwa lub likwidacji ma niższą pozycję niż wszystkie inne wierzytelności;
- (19) „rezerwy” oznaczają rezerwy określone w art. 9 dyrektywy Rady 78/660/EWG z dnia 25 lipca 1978 r. wydanej na podstawie art. 54 ust. 3 lit. g) Traktatu, w sprawie rocznych sprawozdań finansowych niektórych rodzajów spółek³⁵, oraz niepodzielone zyski i niepokryte straty z lat ubiegłych;
- (20) „zarząd” oznacza radę administracyjną bądź radę nadzorczą lub obydwa te organy, zgodnie z krajowym prawem spółek;
- (21) „niezależny członek zarządu” oznacza członka zarządu nieposiadającego stosunków gospodarczych, więzów rodzinnych bądź innych relacji prowadzących do konfliktu interesów z CCP, akcjonariuszem(-ami) posiadającym(-i) pakiet kontrolny, kierownictwem bądź członkami rozliczającymi lub ich kierownictwem;
- (22) „kierownictwo wyższego szczebla” oznacza osobę bądź osoby faktycznie kierujące działalnością CCP oraz członka zarządzającego bądź członków zarządzających zarządu.

Tytuł II

Rozliczanie, zgłaszanie i ograniczanie ryzyka instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym

Artykuł 3

Obowiązek rozliczania

1. Kontrahent finansowy rozlicza wszystkie kontrakty dotyczące instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym uznane za kwalifikujące się do rozliczenia zgodnie z art. 4, zawarte z innymi kontrahentami finansowymi w odpowiednich CCP wymienionych w rejestrze, o którym mowa w art. 4 ust. 4.

Obowiązek rozliczania obejmuje również kontrahentów finansowych i kontrahentów niefinansowych, o których mowa w art. 7 ust. 2, zawierających kwalifikujące się do rozliczania kontrakty dotyczące instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym z podmiotami z państw trzecich.

2. Do celów spełnienia obowiązku rozliczania na mocy ust. 1 kontrahenci finansowi oraz kontrahenci niefinansowi, o których mowa w art. 7 ust. 2, uzyskują status członka rozliczającego albo klienta.

---

³⁴ Dz.U. L 372 z 31.12.1986, s. 1.

³⁵ Dz.U. L 222 z 14.8.1978, s. 11.

Kwalifikowanie się do obowiązku rozliczania

1. W przypadku gdy właściwy organ udzielił CCP zezwolenia na rozliczanie danej kategorii instrumentów pochodnych na mocy art. 10 lub 11, niezwłocznie informuje on o tym zezwoleniu ESMA i zwraca się do tego organu o wydanie decyzji w sprawie kwalifikowania się do obowiązku rozliczania, o którym mowa w art. 3.
2. Po otrzymaniu powiadomienia i wniosku o wydanie decyzji, o których mowa w ust. 1, w ciągu sześciu miesięcy ESMA kieruje do składającego wniosek właściwego organu decyzję zawierającą:
  - a) stwierdzenie, czy kategoria instrumentów pochodnych kwalifikuje się do obowiązku rozliczania na mocy art. 3;
  - b) datę, z którą obowiązek rozliczania wchodzi w życie.
3. Podstawą decyzji ESMA są następujące kryteria:
  - a) ograniczanie ryzyka systemowego w systemie finansowym;
  - b) płynność kontraktów;
  - c) dostępność informacji na temat kształtowania się cen;
  - d) zdolność CCP do obsługi wolumenu kontraktów;
  - e) poziom ochrony klienta zapewniany przez CCP.

Przed podjęciem decyzji ESMA przeprowadza konsultację społeczną oraz, w stosownych przypadkach, konsultuje się z właściwymi organami państw trzecich.
4. ESMA niezwłocznie publikuje w rejestrze decyzje przyjęte na mocy ust. 2. Rejestr ten zawiera kwalifikujące się do rozliczania kategorie instrumentów pochodnych i CCP posiadające zezwolenie do ich rozliczania. ESMA regularnie uaktualnia ten rejestr.

ESMA dokonuje regularnego przeglądu swoich decyzji i wprowadza do nich w razie potrzeby zmiany.
5. Z własnej inicjatywy i po konsultacji z Europejską Radą ds. Ryzyka Systemowego (ESRB) ESMA identyfikuje kategorie kontraktów na instrumentach pochodnych, które powinny być uwzględnione w publicznym rejestrze, a na których rozliczanie żaden CCP nie otrzymał jeszcze zezwolenia, oraz powiadamia o nich Komisję.
6. Komisji powierza się uprawnienia do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych określających:
  - a) dane, jakie mają być zawarte w powiadomieniu, o którym mowa w ust. 1;
  - b) kryteria, o których mowa w ust. 3;

c) dane, jakie mają być zawarte w rejestrze, o którym mowa w ust. 4.

Informacje, o których mowa w ust. 4, zawierają co najmniej prawidłowe i jednoznaczne określenie kategorii instrumentów pochodnych podlegających obowiązkowi rozliczania.

Projekty standardów regulacyjnych, o których mowa w akapicie pierwszym, są przyjmowane zgodnie z art. [7-7d] rozporządzenia .../.... [rozporządzenie ESMA].

ESMA przedstawia Komisji projekty tych standardów regulacyjnych do dnia 30 czerwca 2012 r.

Artykuł 5 **Dostęp do CCP**

CCP, któremu udzielono zezwolenia na rozliczanie kwalifikujących się kontraktów dotyczących instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, przyjmuje takie kontrakty do rozliczenia w sposób niedyskryminujący, niezależnie od systemu obrotu, w którym kontrakt jest zawierany.

Artykuł 6 **Obowiązek zgłaszania**

1. Kontrahenci finansowi przekazują zarejestrowanemu zgodnie z art. 51 repozytorium transakcji dane dotyczące zawartych przez nich kontraktów dotyczących instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym oraz informacje o wszelkich ich zmianach bądź rozwiązaniu. Dane te przekazywane są najpóźniej w dniu roboczym następującym po zawarciu, rozliczeniu bądź zmianie kontraktu.

Inne podmioty mogą przekazywać w imieniu pierwotnych kontrahentów informacje o zmianie kontraktu bądź jego rozwiązaniu, o których mowa w ust. 1, pod warunkiem że dane dotyczące danego kontraktu nie są zgłaszane dwukrotnie.

2. W przypadku gdy repozytorium transakcji nie ma możliwości zarejestrowania danych dotyczących kontraktu dotyczącego instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahenci finansowi przekazują informacje na temat ich pozycji w tych kontraktach właściwemu organowi wyznaczonemu zgodnie z art. 48 dyrektywy 2004/39/WE.

Zakres informacji, które należy przekazać właściwemu organowi, powinien być przynajmniej ten sam, jak w przypadku zgłaszania informacji repozytorium transakcji.

3. Kontrahent podlegający obowiązkowi zgłaszania może zlecić drugiemu kontrahentowi przekazanie danych na temat zawartego kontraktu dotyczącego instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym.

Uznaje się, że kontrahent, który przekazuje repozytorium transakcji pełne informacje na temat kontraktu w imieniu innego kontrahenta, nie narusza jakiegokolwiek ograniczenia w zakresie ujawniania informacji przewidzianego w kontrakcie lub nałożonego na mocy przepisów ustawowych, wykonawczych bądź administracyjnych.

Ujawnienie informacji nie naraża podmiotu dokonującego zgłoszenia, jego dyrektorów lub pracowników na jakikolwiek rodzaj odpowiedzialności wynikający z tego ujawnienia.

4. Komisji powierza się uprawnienia do określenia szczegółów i rodzaju zgłoszeń, o których mowa w ust. 1 i 2, dla poszczególnych kategorii instrumentów pochodnych.

Zgłoszenia te zawierają co najmniej:

- a) tożsamość stron kontraktu, oraz, jeśli to inne podmioty, beneficjentów praw i obowiązków wynikających z tego kontraktu;
- b) główne cechy kontraktu, w tym rodzaj, instrument bazowy, termin wymagalności i wartość nominalna.

Projekty regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, są przyjmowane zgodnie z [art. 7-7d] rozporządzenia .../.... [rozporządzenie ESMA].

ESMA opracowuje projekty tych regulacyjnych standardów technicznych do przedstawienia ich Komisji do dnia 30 czerwca 2012 r.

5. W celu zapewnienia jednolitych warunków stosowania przepisów ust. 1 i 2 Komisji powierza się uprawnienia do określenia formatu i częstotliwości przedkładania zgłoszeń, o których mowa w ust. 1 i 2, dla poszczególnych kategorii instrumentów pochodnych. Projekty standardów wykonawczych, o których mowa w akapicie pierwszym, są przyjmowane zgodnie z [art. 7e] rozporządzenia .../.... [rozporządzenie ESMA].

ESMA opracowuje projekty tych wykonawczych standardów technicznych do przedstawienia ich Komisji do dnia 30 czerwca 2012 r.

Artykuł 7

Kontrahenci niefinansowi

1. W przypadku gdy kontrahent niefinansowy zajmuje pozycje w kontraktach dotyczących instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym przekraczających próg powodujący obowiązek informowania, który ma zostać ustalony zgodnie z ust. 3 lit. a), powiadamia o tym fakcie właściwy organ wyznaczony zgodnie z art. 48 dyrektywy 2004/39/WE, uzasadniając zajęcie tych pozycji.

Kontrahent niefinansowy podlega obowiązkowi zgłaszania określonego w art. 6 ust. 1.

2. W przypadku gdy kontrahent niefinansowy zajmuje pozycje w kontraktach dotyczących instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym przekraczających próg powodujący obowiązek rozliczania, który ma zostać ustalony zgodnie z ust. 3 lit. b), podlega obowiązkowi rozliczania określonego w art. 3 w odniesieniu do wszystkich posiadanych przez niego i kwalifikujących się do rozliczania kontraktów dotyczących instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym.

Właściwy organ wyznaczony zgodnie z art. 48 dyrektywy 2004/39/WE zapewnia spełnianie obowiązku przewidzianego w akapicie pierwszym.

3. Komisji powierza się uprawnienia do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych określających:
  - a) próg powodujący obowiązek informowania;
  - b) próg powodujący obowiązek rozliczania.

Przy ustalaniu powyższych progów uwzględnia się znaczenie systemowe sumy pozycji i ekspozycji netto w podziale na kontrahentów i kategorie instrumentów pochodnych.

Standardy regulacyjne, o których mowa w akapicie pierwszym, są przyjmowane zgodnie z art. [7-7d] rozporządzenia .../.... [rozporządzenie ESMA].

ESMA, w porozumieniu z Europejską Radą ds. Ryzyka Systemowego i innymi odpowiednimi organami, przedkłada Komisji projekty tych standardów regulacyjnych do dnia 30 czerwca 2012 r.

4. Przy obliczaniu pozycji, o których mowa w ust. 2, nie uwzględnia się kontraktów dotyczących instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, zawartych przez kontrahenta niefinansowego, które można obiektywnie określić jako bezpośrednio powiązane z działalnością tego kontrahenta.
5. Komisja, w porozumieniu z ESMA, ESRB i innymi właściwymi organami, dokonuje okresowego przeglądu progów ustalonych w ust. 3 i zmienia je w razie potrzeby.

Artykuł 8

Techniki ograniczania ryzyka kontraktów dotyczących instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym nierozliczanych przez CCP

1. Kontrahenci finansowi bądź kontrahenci niefinansowi, o których mowa w art. 7 ust. 2, zawierający kontrakt dotyczący instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, nierozliczany przez CCP, zapewniają istnienie odpowiednich procedur i uzgodnień mających na celu dokonywanie pomiaru, monitorowanie i ograniczenia ryzyka operacyjnego i kredytowego, obejmujących co najmniej:
  - a) jeśli to możliwe, elektroniczne środki pozwalające na zatwierdzenie w odpowiednim czasie warunków kontraktu dotyczącego instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym;
  - b) solidne, odporne i podlegające kontroli procesy służące uzgadnianiu portfeli, zarządzaniu ryzykiem powiązanim oraz wczesnemu wykrywaniu sporów pomiędzy stronami i ich rozstrzyganiu, a także monitorowaniu wartości pozostających do uregulowania kontraktów.

Do celów lit. b) wartość pozostających do uregulowania kontraktów jest codziennie wyceniana według wartości rynkowej, a procedury zarządzania ryzykiem wymagają terminowej, precyzyjnej i odpowiednio wydzielonej wymiany zabezpieczenia lub posiadania odpowiedniego i proporcjonalnego kapitału.

2. Komisji powierza się uprawnienia do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych określających maksymalny okres czasu pomiędzy zawarciem kontraktu dotyczącego instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym a zatwierdzeniem, o którym mowa w ust. 1 lit. a).

Regulacyjne standardy techniczne, o których mowa w akapicie pierwszym, są przyjmowane zgodnie z art. [7-7d] rozporządzenia .../.... [rozporządzenie ESMA].

ESMA przedstawia Komisji projekty tych standardów regulacyjnych do dnia 30 czerwca 2012 r.

3. Komisji powierza się uprawnienia do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych określających ustalenia dotyczące zabezpieczenia i kapitału oraz ich poziomy, wymagane do spełnienia wymogów ust. 1 lit. b) oraz ust. 1 akapit drugi.

W zależności od formy prawnej kontrahenta regulacyjne standardy techniczne, o których mowa w akapicie pierwszym, są przyjmowane zgodnie z art. [7-7d] rozporządzenia UE.../... [EBA], art. [7-7d] rozporządzenia UE.../...[ESMA] bądź art. [7-7d] rozporządzenia UE.../... [EIOPA].

EBA, ESMA i EIOPA przedstawiają wspólnie Komisji projekty tych regulacyjnych standardów technicznych do dnia 30 czerwca 2012 r.

Artykuł 9

Kary

1. Państwa członkowskie określają zasady dotyczące kar za naruszanie przepisów niniejszego tytułu i podejmują wszystkie konieczne działania w celu zapewnienia ich wdrożenia. Kary te obejmują co najmniej grzywny administracyjne. Przewidziane kary są skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.
2. Państwa członkowskie dopilnowują, by właściwe organy odpowiedzialne za nadzór nad kontrahentami finansowymi, bądź w stosownych przypadkach kontrahentami niefinansowymi, podawały do wiadomości publicznej każdą sankcję nałożoną za naruszenia przepisów art. 3-8, chyba że takie ujawnienie poważnie zagroziłoby rynkom finansowym lub zaszkodziłoby w niewspółmierny sposób zainteresowanym stronom.

Państwa członkowskie informują Komisję o zasadach, o których mowa w ust. 1, do dnia 30 czerwca 2012 r. Powiadamiają one również niezwłocznie Komisję o wszelkich późniejszych zmianach tych zasad.

3. Przy wsparciu ESMA Komisja sprawdza, czy kary administracyjne, o których mowa w ust. 1, oraz progi, o których mowa w art. 7 ust. 1 i 2, są stosowane skutecznie i jednolicie.

Tytuł III

Udzielanie zezwoleń CCP i nadzór nad nimi

Rozdział 1

Warunki i procedury udzielania zezwolenia CCP

Artykuł 10

Zezwolenie na prowadzenie działalności przez CCP

1. W przypadku gdy CCP będący osobą prawną mającą siedzibę w Unii i posiadającą dostęp do odpowiedniej płynności zamierza świadczyć usługi i prowadzić działalność, składa on wniosek o udzielenie zezwolenia do właściwego organu państwa członkowskiego, w którym ma siedzibę.

Odpowiednia płynność może wynikać z dostępu do płynności banku centralnego bądź do mającego zdolność kredytową, rzetelnego banku komercyjnego, lub z połączenia obu tych możliwości dostępu. Dostęp do płynności może wynikać z zezwolenia udzielonego zgodnie z art. 6 dyrektywy 2006/48/WE lub innych odpowiednich uzgodnień.

2. Zezwolenie obowiązuje na całym terytorium Unii.
3. W zezwoleniu wskazane są usługi, które może świadczyć CCP, lub działalność, którą może on prowadzić, w tym kategorie instrumentów finansowych objętych zezwoleniem.
4. CCP spełnia w każdym czasie warunki wymagane dla uzyskania pierwszego zezwolenia.

CCP bezzwłocznie informuje właściwy organ o wszelkich istotnych zmianach mających wpływ na warunki pierwotnego zezwolenia.

5. Komisji powierza się uprawnienia do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych określających kryteria odpowiedniej płynności, o których mowa w ust. 1.

Regulacyjne standardy techniczne, o których mowa w akapicie pierwszym, są przyjmowane zgodnie z art. [7-7d] rozporządzenia .../.... [rozporządzenie ESMA].

EBA, w porozumieniu z ESMA, przedstawia Komisji projekty tych regulacyjnych standardów technicznych do dnia 30 czerwca 2012 r.

Artykuł 11

Rozszerzenie zakresu działalności i usług

1. CCP zamierzający rozszerzyć działalność o dodatkowe usługi nieobjęte pierwotnym zezwoleniem bądź działalność nieobjętą tym zezwoleniem składa wniosek o rozszerzenie zakresu zezwolenia. Oferowanie usług rozliczeniowych w innej walucie lub w instrumentach finansowych istotnie różniących się pod względem charakterystyki ryzyka od instrumentów,

na których rozliczanie CCP już uzyskał zezwolenie, uznaje się za rozszerzenie zakresu tego zezwolenia.

Rozszerzenie zakresu zezwolenia podlega procedurze określonej w art. 13.

2. W przypadku gdy CCP zamierza rozszerzyć swoją działalność na państwo członkowskie inne niż to, w którym ma siedzibę, właściwy organ państwa członkowskiego, w którym CCP ma siedzibę, niezwłocznie informuje o tym fakcie właściwy organ tego drugiego państwa członkowskiego.

Artykuł 12

Wymogi kapitałowe

1. Aby uzyskać zezwolenie na mocy art. 10, CCP posiada stały, dostępny i odrębny kapitał założycielski w wysokości co najmniej 5 mln EUR.
2. Kapitał, wraz z zyskami zatrzymanymi i rezerwami CCP, w każdym czasie wystarcza, by umożliwić przeprowadzenie kontrolowanej likwidacji bądź restrukturyzacji działalności w odpowiednim czasie oraz by zapewnić CCP odpowiednie zabezpieczenie przed ryzykiem operacyjnym i ryzykiem resztkowym.
3. Komisji powierza się uprawnienia do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych określających kapitał, zyski zatrzymane i rezerwy CCP, o których mowa w ust. 2.

Regulacyjne standardy techniczne, o których mowa w akapicie pierwszym, są przyjmowane zgodnie z art. [7-7d] rozporządzenia .../.... [rozporządzenie ESMA].

ESMA, w porozumieniu z EBA, przedstawia Komisji projekty tych regulacyjnych standardów technicznych do dnia 30 czerwca 2012 r.

Artykuł 13

Procedura udzielania zezwolenia i odrzucenia wniosku o udzielenie zezwolenia

1. Właściwy organ udziela zezwolenia wyłącznie jeśli jest w pełni przekonany, że CCP wnioskujący o udzielenie zezwolenia spełnia wszystkie wymogi określone w niniejszym rozporządzeniu i wymogi przyjęte zgodnie z dyrektywą 98/26/WE oraz po wydaniu wspólnej pozytywnej opinii kolegium, o którym mowa w art. 15, oraz po wydaniu opinii przez ESMA.
2. CCP wnioskujący o udzielenie zezwolenia przekazuje wszystkie niezbędne informacje umożliwiające właściwemu organowi stwierdzenie, że dany CCP ustanowił, na dzień udzielenia pierwszego zezwolenia, wszystkie mechanizmy niezbędne w celu wywiązania się z obowiązków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu.
3. W ciągu sześciu miesięcy od złożenia kompletnego wniosku właściwy organ informuje na piśmie CCP wnioskującego o udzielenie zezwolenia o tym, czy zezwolenie zostało udzielone.

Artykuł 14
Kolegia

1. Właściwy organ państwa członkowskiego, w którym CCP ma siedzibę, ustanawia i przewodniczy kolegium, którego zadaniem jest usprawnienie wykonywania zadań określonych w art. 10, 11, 46 i 48.

W skład kolegium wchodzi:

- a) ESMA;
  - b) właściwy organ państwa członkowskiego, w którym CCP ma siedzibę;
  - c) właściwe organy odpowiedzialne za nadzór nad członkami rozliczającymi CCP ustanowione w trzech państwach członkowskich przekazujących łącznie największe składki do prowadzonego przez CCP funduszu na wypadek niewywiązania się z zobowiązań, o którym mowa w art. 40;
  - d) właściwe organy odpowiedzialne za nadzór nad rynkami regulowanymi lub wielostronnymi platformami obrotu, obsługiwanych przez CCP, bądź odpowiedzialne za nadzór nad jednymi i drugimi;
  - e) właściwe organy sprawujące nadzór nad CCP, z którymi zostały zawarte uzgodnienia interoperacyjne;
  - f) organ odpowiedzialny za nadzór nad CCP i banki centralne emitujące waluty o największym znaczeniu dla rozliczanych instrumentów finansowych.
2. Bez uszczerbku dla obowiązków właściwych organów wynikających z niniejszego rozporządzenia kolegium zapewnia:
    - a) opracowanie wspólnej opinii, o której mowa w art. 15;
    - b) wymianę informacji, w tym wniosków o udzielenie informacji zgodnie z art. 21;
    - c) porozumienie w sprawie dobrowolnego podziału zadań pomiędzy członków kolegium;
    - d) określanie programów nadzoru na podstawie oceny ryzyka CCP;
    - e) zwiększenie efektywności nadzoru poprzez wyeliminowanie powielających się wymogów nadzorczych;
    - f) jednolitość w stosowaniu praktyk nadzorczych;
    - g) określenie procedur i planów awaryjnych przewidujących sposób postępowania w sytuacjach nadzwyczajnych, o których mowa w art. 22.
  3. Podstawą powołania i funkcjonowania kolegium jest umowa na piśmie zawarta pomiędzy wszystkimi jego członkami.

W umowie określone są praktyczne rozwiązania dotyczące funkcjonowania kolegium; może ona również określać zadania, które mają zostać powierzone właściwemu organowi państwa członkowskiego, w którym siedzibę ma CCP, lub innemu członkowi kolegium.

Artykuł 15 **Wspólna opinia**

1. Właściwy organ państwa członkowskiego, w którym siedzibę ma CCP, dokonuje oceny ryzyka CCP i przedstawia sprawozdanie kolegium.

Kolegium wydaje wspólną opinię na temat tego sprawozdania w ciągu dwóch miesięcy od jego otrzymania.

2. ESMA ułatwia przyjęcie wspólnej decyzji zgodnie z jego uprawnieniami w zakresie rozstrzygania sporów na mocy art. 11 rozporządzenia .../... [rozporządzenie ESMA] oraz funkcją ogólnej koordynacji na mocy art. 16 tego rozporządzenia. ESMA nie dysponuje prawem głosu w sprawie wspólnych decyzji kolegium.

Artykuł 16 **Cofnięcie zezwolenia**

1. Właściwy organ cofa zezwolenie w każdej z następujących sytuacji:
  - a) w przypadku gdy CCP nie skorzystał z zezwolenia w ciągu 12 miesięcy, jednoznacznie zrzeka się zezwolenia bądź gdy w ciągu poprzednich sześciu miesięcy nie świadczył usług lub nie prowadził działalności;
  - b) w przypadku gdy CCP uzyskał zezwolenie, składając fałszywe oświadczenia lub w jakikolwiek inny sposób sprzeczny z prawem;
  - c) w przypadku gdy CCP nie spełnia już warunków, na podstawie których zezwolenie zostało udzielone;
  - d) w przypadku gdy CCP poważnie i stale narusza wymogi określone w niniejszym rozporządzeniu.
2. ESMA i każdy inny członek kolegium może w dowolnym czasie zwrócić się do właściwego organu państwa członkowskiego, w którym CCP ma siedzibę, o zbadanie, czy CCP nadal spełnia warunki, na podstawie których zezwolenie zostało udzielone.
3. Właściwy organ może ograniczyć cofnięcie zezwolenia do określonej usługi, działalności bądź określonego instrumentu finansowego.

Artykuł 17 **Przegląd i ocena**

Przynajmniej raz w roku właściwe organy dokonują przeglądu uzgodnień, strategii, procesów i mechanizmów wdrożonych przez CCP na potrzeby przestrzegania przepisów niniejszego

rozporządzenia i oceny ryzyka rynkowego, operacyjnego i płynności, na jakie jest lub może być narażony dany CCP.

Przegląd i ocena uwzględniają wielkość, znaczenie systemowe, charakter, skalę i złożoność działalności CCP.

Rozdział 2

Nadzór nad CCP

Artykuł 18

Właściwe organy

1. Każde państwo członkowskie wyznacza właściwy organ odpowiedzialny za wykonywanie obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do udzielania zezwoleń CCP mającym siedzibę na jego terytorium i nadzoru nad nimi oraz informuje o tym fakcie Komisję i ESMA.

W przypadku gdy państwo członkowskie wyznacza więcej niż jeden właściwy organ, wyraźnie określa ono zadania poszczególnych organów i wyznacza jeden organ odpowiedzialny za koordynację współpracy i wymianę informacji z Komisją, ESMA i właściwymi organami pozostałych państw członkowskich zgodnie z art. 19-22.

2. Każde państwo członkowskie zapewnia posiadanie przez właściwe organy uprawnień nadzorczych i dochodzeniowych na potrzeby wykonywania swoich funkcji.
3. Każde państwo członkowskie zapewnia możliwość podjęcia bądź nałożenia odpowiednich środków administracyjnych – zgodnie z prawodawstwem krajowym – wobec ponoszących odpowiedzialność osób fizycznych lub prawnych w przypadku naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia.

Środki te są skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

4. ESMA publikuje na swojej stronie internetowej wykaz właściwych organów wyznaczonych zgodnie z ust. 1.

Rozdział 3

Współpraca

Artykuł 19

Współpraca organów

1. Właściwe organy ściśle współpracują ze sobą oraz z ESMA.
2. Wykonując swoje ogólne obowiązki, właściwe organy należycie uwzględniają potencjalny wpływ swoich decyzji na stabilność systemu finansowego we wszystkich innych

zainteresowanych państwach członkowskich, w szczególności w sytuacjach nadzwyczajnych, o których mowa w art. 22, w oparciu o informacje dostępne w chwili podjęcia decyzji.

Artykuł 20 **Tajemnica służbowa**

1. Obowiązek zachowania tajemnicy służbowej ma zastosowanie do wszystkich osób, które pracują lub pracowały dla właściwych organów wyznaczonych zgodnie z art. 18, dla ESMA bądź audytorów i ekspertów powołanych przez właściwe organy lub ESMA.

Informacji poufnych, w których posiadanie osoby te mogą wejść w trakcie pełnienia swoich obowiązków, nie ujawnia się jakiejkolwiek osobie ani organowi, chyba że w formie skrótowej lub zbiorczej, która uniemożliwia zidentyfikowanie poszczególnych CCP, repozytoriów transakcji lub innych osób, bez uszczerbku dla przypadków objętych prawem karnym lub innymi przepisami niniejszego rozporządzenia.

2. Jeżeli CCP ogłosił upadłość lub podlega przymusowej likwidacji, informacje poufne, które nie dotyczą osób trzecich, mogą zostać ujawnione w postępowaniu cywilnym lub handlowym, jeżeli są one niezbędne do przeprowadzenia postępowania.
3. Bez uszczerbku dla przypadków podlegających przepisom prawa karnego, właściwe organy, ESMA, podmioty lub osoby fizyczne i prawne inne niż właściwe organy, uzyskujące poufne informacje na mocy niniejszego rozporządzenia, mogą wykorzystywać te informacje wyłącznie do wykonywania obowiązków oraz pełnienia funkcji, w przypadku właściwych organów – w zakresie stosowania niniejszego rozporządzenia, a w przypadku innych organów, podmiotów lub osób fizycznych i prawnych – do celów, do których przekazano im takie informacje, lub w kontekście postępowania administracyjnego lub sądowego odnoszącego się do wykonywania powierzonych im funkcji, bądź w obydwu tych przypadkach. Jeżeli ESMA, właściwy organ lub inny organ, podmiot lub osoby przekazujące informacje wyrażają na to zgodę, organ otrzymujący informacje może je wykorzystać do innych celów.
4. Wszelkie poufne informacje otrzymane, wymieniane lub przekazywane na mocy niniejszego rozporządzenia podlegają warunkom tajemnicy służbowej ustanowionym w ust. 1, 2 i 3.

Powyższe warunki nie uniemożliwiają jednak ESMA, właściwym organom i odpowiednim bankom centralnym wymieniania bądź przekazywania informacji poufnych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem i innymi przepisami mającymi zastosowanie do przedsiębiorstw inwestycyjnych, instytucji kredytowych, funduszy emerytalnych, przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe („UCITS”), zarządzających alternatywnym funduszem inwestycyjnym („ZAFI”), pośredników ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych, zakładów ubezpieczeń, rynków regulowanych lub podmiotów gospodarczych bądź za zgodą właściwego organu lub innego organu, podmiotu lub osoby fizycznej bądź prawnej, która przekazała te informacje.

5. Ustępy 1, 2 i 3 nie uniemożliwiają właściwym organom wymiany lub przekazywania informacji poufnych, zgodnie z prawodawstwem krajowym, które nie zostały otrzymane od właściwego organu innego państwa członkowskiego.

Artykuł 21
Wymiana informacji

1. Właściwe organy wymieniają między sobą i przekazują ESMA informacje wymagane do celów wykonywania ich obowiązków na mocy niniejszego rozporządzenia.
2. Właściwe organy i inne podmioty bądź osoby fizyczne i prawne otrzymujące informacje poufne w ramach obowiązków wykonywanych na mocy niniejszego rozporządzenia wykorzystują je wyłącznie do celów służbowych
3. ESMA przekazuje właściwym organom odpowiedzialnym za nadzór nad CCP informacje poufne związane z wykonywanymi przez nie obowiązkami. Właściwe organy i inne odpowiednie organy przekazują ESMA i innym właściwym organom informacje niezbędne do wykonywania ich obowiązków określonych w niniejszym rozporządzeniu.
4. Właściwe organy przekazują informacje bankom centralnym ESBC, w przypadku gdy informacje te dotyczą wykonywanych przez te banki obowiązków.

Artykuł 22
Sytuacje nadzwyczajne

Właściwy organ bądź jakikolwiek inny organ informuje niezwłocznie ESMA, kolegium i inne odpowiednie organy o sytuacji nadzwyczajnej dotyczącej CCP, w tym o zmianach na rynkach finansowych, które mogą mieć niekorzystny wpływ na płynność rynku i stabilność systemu finansowego w dowolnym z państw członkowskich, w których CCP bądź jego członkowi rozliczający mają siedzibę.

Rozdział 4
Stosunki z państwami trzecimi

Artykuł 23
Państwa trzecie

1. CCP mający siedzibę w państwie trzecim może świadczyć usługi rozliczeniowe podmiotom mającym siedzibę w Unii wyłącznie jeśli CCP jest uznany przez ESMA.
2. ESMA uznaje CCP z państwa trzeciego pod warunkiem spełnienia następujących warunków:
  - a) Komisja podjęła decyzję zgodnie z ust 3;
  - b) CCP uzyskał zezwolenie na prowadzenie działalności w danym państwie trzecim i podlega w nim skutecznemu nadzorowi;
  - c) zawarto uzgodnienia o współpracy zgodnie z ust. 4.
3. Komisja może przyjąć decyzję zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 69 ust. 2, stwierdzając, że ramy prawne i nadzorcze państwa trzeciego zapewniają, iż CCP, którzy uzyskali zezwolenie w tym państwie trzecim, spełniają prawnie wiążące wymogi równoważne

wymogom wynikającym z niniejszego rozporządzenia oraz podlegają skutecznemu nadzorowi i egzekwowaniu przepisów prowadzonemu na bieżąco w tym państwie trzecim.

4. ESMA zawiera uzgodnienia o współpracy z odpowiednimi właściwymi organami państw trzecich, których ramy prawne i nadzorcze uznano za równoważne z niniejszym rozporządzeniem zgodnie z ust. 3. Uzgodnienia takie określają co najmniej:
  - a) mechanizm wymiany informacji między ESMA a właściwymi organami danych państw trzecich;
  - b) procedury dotyczące koordynowania działań nadzorczych.

Tytuł IV

Wymogi w odniesieniu do CCP

Rozdział 1

Wymogi organizacyjne

Artykuł 24

Przepisy ogólne

1. CCP posiada solidne zasady zarządzania obejmujące jasną strukturę organizacyjną z dobrze określonymi, przejrzystymi i spójnymi obszarami odpowiedzialności, skuteczne procesy służące rozpoznawaniu ryzyka, na które jest lub może być narażony CCP, zarządzaniu ryzykiem, monitorowaniu i zgłaszaniu ryzyka oraz odpowiednie mechanizmy kontroli wewnętrznej obejmujące prawidłowe procedury administracyjne i rachunkowości.
2. CCP przyjmuje strategie i procedury dostatecznie skuteczne, aby zapewnić przestrzeganie przepisów niniejszego rozporządzenia, w tym przestrzeganie wszystkich tych przepisów przez zarządzających CCP i jego pracowników.
3. CCP utrzymuje i stosuje strukturę organizacyjną zapewniającą ciągłość działania oraz prawidłowe funkcjonowanie w zakresie świadczenia usług i prowadzenia działalności. CCP stosuje odpowiednie i proporcjonalne systemy, zasoby i procedury.
4. CCP utrzymuje wyraźne rozgraniczenie między podległością służbową w odniesieniu do zarządzania ryzykiem a podległością służbową w odniesieniu do innych działań CCP.
5. CCP przyjmuje, wdraża i prowadzi politykę wynagrodzeń promującą rozsądne i skuteczne zarządzanie ryzykiem oraz niesprzającą rozluźnianiu standardów ryzyka.
6. CCP posiada odpowiednie systemy informatyczne pozwalające na uwzględnienie złożoności, różnorodności i rodzaju świadczonych usług oraz prowadzonej działalności, tak aby zapewnić wysokie standardy bezpieczeństwa oraz integralność i poufność informacji.
7. CCP podaje do wiadomości publicznej zasady zarządzania oraz przepisy regulujące działalność CCP.

8. CCP podlega częstym i niezależnym audytom. Wyniki tych audytów przekazywane są zarządowi i udostępniane właściwemu organowi.
9. Komisji powierza się uprawnienia do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych określających minimalny zakres zasad i rozwiązań w zakresie zarządzania, o których mowa w ust. 1–8.

Regulacyjne standardy techniczne, o których mowa w akapicie pierwszym, są przyjmowane zgodnie z art. [7-7d] rozporządzenia .../.... [rozporządzenie ESMA].

ESMA przedstawia Komisji projekty tych regulacyjnych standardów technicznych do dnia 30 czerwca 2012 r.

Artykuł 25

Kierownictwo wyższego szczebla i zarząd

1. Kierownictwo wyższego szczebla cieszy się odpowiednio nieposzlakowaną opinią i posiada dostateczne doświadczenie pozwalające na zapewnienie prawidłowego i ostrożnego zarządzania CCP.
2. CCP posiada zarząd, którego co najmniej jedna trzecia i nie mniej niż dwóch członków jest niezależnych. Wynagrodzenie niezależnych i innych niewykonawczych członków zarządu nie jest powiązane z wynikami działalności CCP.

Członkowie zarządu, w tym członkowskie niezależni, cieszą się odpowiednio nieposzlakowaną opinią oraz posiadają dostateczną wiedzę specjalistyczną z zakresu usług finansowych, zarządzania ryzykiem i usług rozliczeniowych.

3. CCP wyraźnie określa zadania i zakres odpowiedzialności zarządu oraz udostępnia protokoły posiedzeń zarządu właściwemu organowi.

Artykuł 26

Komisja ds. ryzyka

1. CCP ustanawia komisję ds. ryzyka, w skład której wchodzi przedstawiciele jego członków rozliczających i niezależni członkowie zarządu. Komisja ds. ryzyka może zaprosić pracowników CCP do uczestniczenia w posiedzeniach komisji bez prawa głosu. Opinie komisji ds. ryzyka są niezależne od bezpośredniego wpływu kierownictwa CCP.
2. CCP wyraźnie określa zakres upoważnienia, zasady zarządzania służące zapewnieniu jego niezależności, procedury operacyjne, kryteria przyjmowania i mechanizm wyboru członków komisji ds. ryzyka. Zasady zarządzania są udostępniane publicznie i przewidują co najmniej, że komisji ds. ryzyka przewodniczy niezależny członek zarządu oraz że komisja ta bezpośrednio podlega zarządowi i odbywa regularne posiedzenia.
3. Komisja ds. ryzyka doradza zarządowi w zakresie wszelkich uzgodnień, które mogą wpłynąć na zarządzanie ryzykiem CCP, takich jak m.in. znacząca zmiana modelu ryzyka, procedury na wypadek niewykonania zobowiązania, kryteria przyjmowania członków rozliczających bądź

rozliczanie nowych kategorii instrumentów. Opinie komisji ds. ryzyka nie są wymagane w odniesieniu do bieżącej działalności CCP ani w sytuacjach nadzwyczajnych.

4. Bez uszczerbku dla prawa właściwych organów do uzyskania odpowiednich informacji, członków komisji ds. ryzyka obowiązuje poufność. W przypadku gdy przewodniczący komisji ds. ryzyka stwierdzi istnienie faktycznego bądź potencjalnego konfliktu interesów danego członka w odniesieniu do określonej kwestii, członek ten nie może zagłosować w tej kwestii.
5. CCP niezwłocznie informuje właściwy organ o wszelkich decyzjach, w których zarząd decyduje o nieuwzględnieniu opinii komisji ds. ryzyka.
6. CCP dopuszcza, by klienci członków rozliczających posiadali status członka komisji ds. ryzyka bądź ustanawia odpowiednie mechanizmy konsultacyjne pozwalające na odpowiednią reprezentację interesów klientów członków rozliczających.

Artykuł 27

Prowadzenie dokumentacji

1. Przez okres co najmniej dziesięciu lat CCP przechowuje pełną dokumentację dotyczącą świadczonych usług i prowadzonej działalności, tak aby umożliwić właściwemu organowi monitorowanie spełniania wymogów na mocy niniejszego rozporządzenia.
2. Przez okres co najmniej dziesięciu lat po rozwiązaniu kontraktu CCP przechowuje kompletne informacje na temat wszystkich zrealizowanych przez siebie kontraktów. Informacje te umożliwiają co najmniej określenie pierwotnych warunków transakcji przed jej rozliczeniem przez CCP.
3. Na wniosek właściwego organu i ESMA CCP udostępnia im dokumentację i informacje, o których mowa w ust. 1 i 2, a także wszelkie informacje na temat pozycji rozliczonych kontraktów, niezależnie od systemu obrotu, w którym transakcja została zawarta.
4. Komisji powierza się uprawnienia do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych określających szczegóły dotyczące dokumentacji i informacji, które muszą być przechowywane zgodnie z ust. 1 i 2.

Regulacyjne standardy techniczne, o których mowa w akapicie pierwszym, są przyjmowane zgodnie z art. [7-7d] rozporządzenia .../.... [rozporządzenie ESMA].

ESMA przedstawia Komisji projekty tych regulacyjnych standardów technicznych do dnia 30 czerwca 2012 r.

5. W celu zapewnienia jednolitych warunków stosowania ust. 1 i 2, Komisji przyznaje się uprawnienia do określenia formatu dokumentacji i informacji, które mają być przechowywane.

Projekty wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, są przyjmowane zgodnie z [art. 7e] rozporządzenia .../.... [rozporządzenie ESMA].

ESMA przedstawia Komisji projekty tych wykonawczych standardów technicznych do dnia 30 czerwca 2012 r.

Artykuł 28

Akcjonariusze i udziałowcy posiadający znaczne pakiety akcji

1. Właściwy organ udziela zezwolenia CCP dopiero wtedy, gdy organowi temu zostaną przedstawione dane osobowe akcjonariuszy lub udziałowców, bezpośrednich lub pośrednich, osób fizycznych lub prawnych, posiadających znaczne pakiety akcji, a także dane na temat wartości takich pakietów.
2. Właściwy organ nie udziela zezwolenia CCP w przypadku, gdy nie jest przekonany o stosowności –uwzględniając potrzebę zapewnienia prawidłowego i ostrożnego zarządzania CCP –akcjonariuszy bądź udziałowców posiadających znaczne pakiety akcji w CCP.
3. W przypadku bliskich powiązań między CCP i innymi osobami prawnymi lub fizycznymi, właściwy organ udziela zezwolenia tylko wówczas, gdy powiązania te nie uniemożliwiają skutecznego wykonywania funkcji nadzorczych właściwego organu.
4. W przypadku gdy osoby, o których mowa w ust. 1, wywierają wpływ, który może być niekorzystny dla prawidłowego i ostrożnego zarządzania CCP, właściwy organ podejmuje odpowiednie kroki służące ustaniu tej sytuacji.
5. Właściwy organ nie udziela zezwolenia, gdy skuteczne wykonywanie jego funkcji nadzorczych nie jest możliwe z powodu przepisów ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych państwa trzeciego mających zastosowanie do jednej osoby fizycznej lub prawnej bądź większej liczby tych osób, z którymi CCP posiada bliskie powiązania, bądź też z powodu trudności w egzekwowaniu takich przepisów.

Artykuł 29

Obowiązki informacyjne wobec właściwych organów

1. CCP informuje właściwy organ o wszelkich zmianach kierownictwa i przekazuje temu organowi wszystkie informacje niezbędne do stwierdzenia, czy członkowie zarządu cieszą się odpowiednio nieposzlakowaną opinią i posiadają wystarczające doświadczenie.

W przypadku gdy postępowanie członka zarządu może niekorzystnie wpływać na prawidłowe i ostrożne zarządzanie CCP, właściwy organ podejmuje odpowiednie środki, do których należy m.in. usunięcie tego członka z zarządu.

2. Każda osoba fizyczna lub prawna bądź większa liczba takich osób działających w porozumieniu (zwana (zwane) dalej „potencjalnym nabywcą”), która postanowiła (które postanowiły) nabyć, bezpośrednio lub pośrednio, znaczny pakiet akcji w CCP lub zwiększyć, bezpośrednio lub pośrednio, taki posiadany znaczny pakiet akcji w CCP, w wyniku czego udział posiadanych praw głosu lub posiadanego kapitału osiągnie bądź przekroczy 10 %, 20 %, 30 % lub 50 % albo CCP stanie się jednostką zależną takiej osoby (takich osób), (co zwane jest dalej „planowanym nabyciem”), uprzednio informuje na piśmie organy właściwe dla CCP, w którym zamierza ona (zamierzają one) nabyć lub zwiększyć znaczny pakiet akcji, o wielkości tego pakietu oraz przekazuje odpowiednie informacje, o których mowa w art. 30 ust. 4.

Każda osoba fizyczna lub prawna, która postanowiła zbyć, bezpośrednio lub pośrednio, znaczny pakiet akcji w CCP, uprzednio informuje na piśmie właściwy organ o tym fakcie,

informując go o wielkości tego pakietu. Osoba taka powiadamia również właściwy organ w przypadku podjęcia decyzji o zmniejszeniu posiadanego znacznego pakietu akcji w taki sposób, że udział praw głosu lub posiadanego przez nią kapitału spadłby wówczas poniżej poziomu 10 %, 20 %, 30 % bądź 50 % lub CCP przestałby być jej jednostką zależną.

Bezzwłocznie po otrzymaniu powiadomienia określonego w ust. 2, a najpóźniej w ciągu dwóch dni roboczych od otrzymania tego powiadomienia, jak również od otrzymania informacji określonych w ust. 3, właściwy organ potwierdza odbiór powiadomienia lub informacji potencjalnemu nabywcy lub zbywcy na piśmie.

Właściwy organ ma maksymalnie sześćdziesiąt dni roboczych od dnia pisemnego potwierdzenia odbioru powiadomienia i wszystkich dokumentów, których załączenie do powiadomienia jest wymagane na podstawie wykazu określonego w art. 30 ust. 4 (zwane dalej „okresem oceny”), na przeprowadzenie oceny, o której mowa w art. 30 ust. 1 (zwanej dalej „oceną”).

W chwili potwierdzenia odbioru właściwy organ powiadamia potencjalnego nabywcę lub zbywcę o terminie, w którym upływa okres oceny.

3. Podczas okresu oceny i nie później niż pięćdziesiątego dnia roboczego okresu oceny właściwy organ może, w razie potrzeby, zwrócić się o dalsze informacje potrzebne do ukończenia oceny. Prośbę tę przekazuje się na piśmie z wyszczególnieniem dodatkowych niezbędnych informacji.

Bieg okresu oceny zostaje wstrzymany na okres od dnia przekazania prośby o informacje przez właściwy organ do dnia otrzymania odpowiedzi od potencjalnego nabywcy. Wstrzymanie to nie może przekroczyć dwudziestu dni roboczych. Właściwy organ może rozważyć wystąpienie z kolejnymi wnioskami o uzupełnienie lub wyjaśnienie informacji, jednak nie mogą one powodować wstrzymania biegu okresu oceny.

4. Właściwy organ może przedłużyć wstrzymanie, o którym mowa w ust. 3 akapit drugi, do trzydziestu dni roboczych, w przypadku gdy potencjalny nabywca lub zbywca:
  - a) ma siedzibę poza Unią lub jeśli nadzór nad nim sprawuje organ spoza Unii; lub
  - b) jest osobą fizyczną lub prawną, która nie podlega nadzorowi na mocy niniejszego rozporządzenia lub dyrektywy 73/239/EWG, dyrektywy 85/611/EWG, dyrektywy 92/49/EWG, dyrektywy 2002/83/WE, dyrektywy 2003/41/WE, dyrektywy 2004/39/WE, dyrektywy 2005/68/WE, dyrektywy 2006/48/WE, dyrektywy 2009/65/WE lub dyrektywy 2010/.../UE (ZAFI).
5. Jeśli po zakończeniu oceny właściwy organ postanawia wyrazić sprzeciw wobec planowanego nabycia, informuje o tym potencjalnego nabywcę na piśmie w ciągu dwóch dni roboczych, ale przed upływem okresu oceny, podając powody takiej decyzji. Z zastrzeżeniem przepisów krajowych odpowiednie uzasadnienie takiej decyzji może zostać upublicznione na żądanie potencjalnego nabywcy. Państwa członkowskie mogą jednak zezwolić właściwemu organowi na ujawnienie uzasadnienia przy braku wniosku potencjalnego nabywcy.
6. Jeśli przed upływem okresu oceny właściwy organ nie wyrazi sprzeciwu wobec planowanego nabycia, uznaje się, że planowane nabycie zostało zatwierdzone.

7. Właściwy organ może ustalić maksymalny termin na sfinalizowanie planowanego nabycia i przedłużyć go w stosownych przypadkach.
8. Państwa członkowskie nie ustanawiają bardziej restrykcyjnych wymogów w odniesieniu do powiadomienia właściwego organu i zatwierdzenia przez niego bezpośredniego lub pośredniego nabycia praw głosu lub kapitału niż wymogi określone w niniejszym rozporządzeniu.

Artykuł 30

Ocena

1. W ramach oceny powiadomienia przewidzianego w art. 29 ust. 2 oraz informacji, o których mowa w art. 29 ust. 3, właściwy organ, dla zapewnienia prawidłowego i ostrożnego zarządzania CCP, w którym ma nastąpić nabycie, oraz mając na względzie prawdopodobny wpływ potencjalnego nabywcy na CCP, ocenia stosowność potencjalnego nabywcy oraz finansową solidność planowanego nabycia na podstawie wszystkich poniższych kryteriów:
  - a) reputacja i finansowa solidność potencjalnego nabywcy;
  - b) reputacja i doświadczenie wszelkich osób, które będą kierować działalnością CCP w wyniku planowanego nabycia;
  - c) zdolność CCP do (dalszego) przestrzegania przepisów niniejszego rozporządzenia;
  - d) czy istnieją wystarczające podstawy by podejrzewać, iż w związku z planowanym nabyciem dokonuje się, dokonano lub usiłowano dokonać prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu w rozumieniu art. 1 dyrektywy 2005/60/WE³⁶ lub że planowane nabycie może zwiększyć takie ryzyko.

W ocenie solidności finansowej potencjalnego nabywcy właściwy organ poświęca szczególną uwagę rodzajowi prowadzonej i planowanej działalności w CCP, w którym ma nastąpić nabycie.

W ocenie zdolności do przestrzegania przepisów niniejszego rozporządzenia właściwy organ poświęca szczególną uwagę temu, czy grupa, w skład której wejdzie CCP, posiada strukturę umożliwiającą sprawowanie skutecznego nadzoru, skuteczną wymianę informacji pomiędzy właściwymi organami i ustalenie podziału odpowiedzialności pomiędzy tymi organami.

2. Właściwe organy mogą wyrazić sprzeciw wobec planowanego nabycia jedynie wówczas, gdy na podstawie kryteriów określonych w ust. 1 istnieją ku temu uzasadnione powody lub jeżeli informacje dostarczone przez potencjalnego nabywcę są niekompletne.
3. Państwa członkowskie nie nakładają żadnych wstępnych warunków dotyczących wielkości pakietu, jaki musi zostać nabyty, ani nie zezwalają swoim właściwym organom na dokonanie oceny planowanego nabycia pod względem potrzeb ekonomicznych rynku.

---

³⁶ Dz.U. L 309 z 25.11.2005, s. 15.

4. Państwa członkowskie publicznie udostępniają wykaz informacji, które są niezbędne do przeprowadzenia oceny i które muszą być przekazane właściwym organom w chwili dokonywania powiadomienia, o którym mowa w art. 29 ust. 2. Zakres wymaganych informacji musi być proporcjonalny i dostosowany do charakteru potencjalnego nabywcy i planowanego nabycia. Państwa członkowskie nie wymagają informacji, które nie są istotne dla przeprowadzenia oceny ostrożnościowej.
5. Nie naruszając przepisów art. 29 ust. 2, 3 i 4, w przypadku, gdy właściwy organ otrzyma powiadomienia o dwóch lub więcej planach nabycia lub zwiększenia znacznych pakietów akcji w tym samym CCP, traktuje on potencjalnych nabywców w sposób niedyskryminujący.
6. Odpowiednie właściwe organy ściśle współpracują ze sobą podczas przeprowadzania oceny, w przypadku gdy potencjalny nabywca jest:
  - a) instytucją kredytową, zakładem ubezpieczeń na życie, zakładem ubezpieczeń, zakładem reasekuracji, przedsiębiorstwem inwestycyjnym, operatorem rynku, operatorem systemu rozrachunku papierów wartościowych, spółką zarządzającą UCITS bądź ZAFI posiadającym zezwolenie innego państwa członkowskiego;
  - b) jednostką dominującą instytucji kredytowej, zakładu ubezpieczeń na życie, zakładu ubezpieczeń, zakładu reasekuracji, przedsiębiorstwa inwestycyjnego, operatora rynku, operatora systemu rozrachunku papierów wartościowych, spółki zarządzającej UCITS bądź ZAFI posiadającego zezwolenie innego państwa członkowskiego;
  - c) osobą fizyczną bądź prawną kontrolującą instytucję kredytową, zakład ubezpieczeń na życie, zakład ubezpieczeń, zakład reasekuracji, przedsiębiorstwo inwestycyjne, operator rynku, operatora systemu rozrachunku papierów wartościowych, spółkę zarządzającą UCITS bądź ZAFI posiadającego zezwolenie innego państwa członkowskiego.
7. Właściwe organy niezwłocznie dostarczają sobie nawzajem wszelkich informacji niezbędnych lub istotnych dla oceny. Właściwe organy przekazują sobie na wniosek wszelkie istotne informacje, a także przekazują wszelkie niezbędne informacje z własnej inicjatywy. Decyzja właściwego organu, który udzielił zezwolenia CCP, w którym ma nastąpić planowane nabycie, zawiera wszelkie opinie lub zastrzeżenia wyrażone przez właściwy organ odpowiedzialny za potencjalnego nabywcę.

Artykuł 31

Konflikty interesów

1. CCP wprowadza i stosuje skuteczne, utrwalone w formie pisemnej uzgodnienia organizacyjno-administracyjne na potrzeby wykrywania potencjalnych konfliktów interesów wewnętrznych i zarządzania nimi, w tym dotyczących jego kierownictwa, pracowników bądź wszelkich osób bezpośrednio lub pośrednio powiązanych z nimi stosunkiem kontroli bądź bliskimi powiązaniami oraz dotyczących jego członków rozliczających lub ich klientów, a także konfliktów między nimi. CCP wprowadza odpowiednie procedury rozstrzygania konfliktów interesów i stosuje je w przypadku ich potencjalnego wystąpienia.
2. Jeżeli uzgodnienia organizacyjne lub administracyjne wprowadzone przez CCP w celu zarządzania konfliktami interesów nie są wystarczające, by z należyłą pewnością

zagwarantować, iż ryzyko naruszenia interesów członka rozliczającego lub klienta nie występuje, CCP wyraźnie informuje członka rozliczającego o ogólnym charakterze lub źródle konfliktów interesów przed zawarciem nowych transakcji w jego imieniu. Jeżeli klient nie jest znany CCP, CCP informuje o tym fakcie członka rozliczającego, którego klienta to dotyczy.

3. Jeśli CCP jest jednostką dominującą bądź jednostką zależną, uzgodnienia pisemne muszą również uwzględniać wszelkie okoliczności, o których CCP wie lub powinien wiedzieć i które mogą prowadzić do konfliktu interesów wynikającego ze struktury i działalności innych przedsiębiorstw, dla których CCP jest jednostką dominującą bądź jednostką zależną.
4. Pisemne uzgodnienia ustanowione zgodnie z ust. 1 obejmują następujące kwestie:
  - a) okoliczności, które stanowią lub mogą wywołać konflikt interesów zagrażający w istotny sposób interesom jednego członka rozliczającego bądź klienta lub większej ich liczbie;
  - b) procedury, których należy przestrzegać, i środki, które należy przyjąć, w celu zarządzania przypadkami konfliktów interesów.
5. CCP podejmuje wszystkie uzasadnione kroki zapobiegające nieuprawnionemu wykorzystywaniu informacji przechowywanych w jego systemach i zapobiega wykorzystywaniu tych informacji na potrzeby innej działalności. Informacje szczególnie chronione zarejestrowane w jednym CCP nie mogą być wykorzystywane w celach komercyjnych przez inną osobę fizyczną lub prawną, stanowiącą dla CCP jednostkę dominującą bądź jednostkę zależną.

Artykuł 32 **Ciągłość działania**

1. CCP ustanawia, wprowadza i utrzymuje odpowiednią strategię na rzecz ciągłości działania oraz plan przywrócenia gotowości do pracy po wystąpieniu sytuacji nadzwyczajnej, które służą zachowaniu pełnionych funkcji, szybkiemu przywróceniu działalności i wywiązywaniu się z obowiązków. Taki plan pozwala przynajmniej na odzyskanie wszystkich transakcji realizowanych w chwili wystąpienia zakłócenia, tak aby umożliwić CCP dalsze niezawodne prowadzenie działalności oraz ukończenie rozrachunku w wyznaczonym terminie.
2. Komisji powierza się uprawnienia do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych określających minimalny zakres planu ciągłości działania i minimalny poziom usług gwarantowany w planie przywrócenia gotowości do pracy po wystąpieniu sytuacji nadzwyczajnej.

Regulacyjne standardy techniczne, o których mowa w akapicie pierwszym, są przyjmowane zgodnie z art. [7-7d] rozporządzenia .../.... [rozporządzenie ESMA].

ESMA przedstawia Komisji projekty tych regulacyjnych standardów technicznych do dnia 30 czerwca 2012 r.

Artykuł 33
Outsourcing

1. W przypadku gdy CCP zleca funkcje operacyjne, usługi czy działalność na zasadzie outsourcingu, pozostaje on w pełni odpowiedzialny za wywiązywanie się ze swoich obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia i spełnia w każdym czasie następujące warunki:
  - a) outsourcing nie prowadzi do przekazania odpowiedzialności;
  - b) nie zmieniają się stosunek i obowiązki CCP wobec jego członków rozliczających lub, w stosownych przypadkach, ich klientów;
  - c) nie następuje faktyczna zmiana warunków udzielenia zezwolenia CCP;
  - d) outsourcing nie uniemożliwia pełnienia funkcji nadzorczych;
  - e) outsourcing nie prowadzi do pozbawienia CCP niezbędnych systemów i kontroli zarządzania ryzykiem, na jakie jest narażony;
  - f) CCP zachowuje niezbędną wiedzę specjalistyczną pozwalającą na dokonanie oceny jakości świadczonych usług oraz zdolności organizacyjnej i adekwatności kapitałowej usługodawcy oraz nadzorowanie zleconych na zasadzie outsourcingu funkcji i zarządzanie ryzykiem związanym z outsourcingiem, a także ma obowiązek na bieżąco nadzorować te funkcje i zarządzać tym ryzykiem;
  - g) CCP posiada bezpośredni dostęp do odpowiednich informacji dotyczących funkcji zleconych na zasadzie outsourcingu;
  - h) usługodawca współpracuje z właściwym organem w związku z działaniami będącymi przedmiotem outsourcingu;
  - i) usługodawca zapewnia ochronę szczególnie chronionych i poufnych informacji związanych z CCP oraz jego członkami rozliczającymi i klientami.
2. Właściwy organ wymaga od CCP wyraźnego podziału oraz określenia w pisemnej umowie praw i obowiązków CCP i usługodawcy.
3. CCP udostępnia właściwemu organowi na żądanie wszelkie informacje niezbędne temu organowi do oceny, czy przy wykonywaniu działań będących przedmiotem outsourcingu spełnione są wymogi przewidziane w niniejszym rozporządzeniu.

Rozdział 2

Zasady prowadzenia działalności

Artykuł 34 **Przepisy ogólne**

1. Podczas świadczenia usług członkom rozliczającym oraz, w stosownych przypadkach, ich klientom, CCP postępuje uczciwie i profesjonalnie w najlepszym interesie członków rozliczających i klientów oraz zgodnie z zasadami należytego zarządzania ryzykiem.
2. CCP dysponuje przejrzystymi zasadami dotyczącymi rozpatrywania skarg.

Artykuł 35 **Wymogi dotyczące uczestnictwa**

1. CCP ustanawia rodzaje dopuszczalnych członków rozliczających i kryteria ich dopuszczenia. Kryteria te są niedyskryminujące, przejrzyste i obiektywne, tak aby zapewnić sprawiedliwy i otwarty dostęp do CCP, oraz wymagają, by członkowie rozliczający posiadali wystarczające środki finansowe i zdolność operacyjną niezbędne do wywiązywania się z obowiązków wynikających z uczestnictwa w CCP. Kryteria ograniczające dostęp do CCP są dozwolone wyłącznie pod warunkiem, że ich celem jest kontrola ryzyka, na jakie narażony jest CCP.
2. CCP zapewnia stałe stosowanie kryteriów, o których mowa w ust. 1, oraz może w odpowiednim czasie uzyskać informacje niezbędne do oceny. Co najmniej raz w roku CCP dokonuje kompleksowego przeglądu przestrzegania przepisów niniejszego artykułu przez członków rozliczających.
3. Członkowie rozliczający, którzy rozliczają transakcje w imieniu swoich klientów, posiadają niezbędne dodatkowe środki finansowe i zdolności operacyjne na potrzeby realizacji tego działania. Członkowie rozliczający informują na żądanie CCP o kryteriach i uzgodnieniach, jakie przyjmują, aby umożliwić swoim klientom dostęp do usług CCP.
4. CCP dysponuje obiektywnymi i przejrzystymi procedurami zawieszania członków rozliczających oraz występowania przez nich z CCP, jeśli nie spełniają oni już kryteriów, o których mowa w ust. 1.
5. CCP może odmówić dostępu członkom rozliczającym spełniającym kryteria, o których mowa w ust. 1, wyłącznie jeśli zostanie to należycie uzasadnione na piśmie, a podstawą odmowy jest kompleksowa analiza ryzyka.
6. CCP może nałożyć na członków rozliczających szczególne, dodatkowe obowiązki, m.in. uczestnictwo w aukcjach pozycji członka rozliczającego niewykonującego zobowiązania. Takie dodatkowe obowiązki są proporcjonalne do ryzyka, jakie niesie ze sobą członek rozliczający, i nie ograniczają uczestnictwa do określonych kategorii członków rozliczających.

Artykuł 36
Przejrzystość

1. CCP ujawnia publicznie ceny i opłaty związane ze świadczonymi usługami. CCP ujawnia ceny i opłaty poszczególnych usług i funkcji świadczonych odrębnie, w tym zniżki i rabaty oraz warunki korzystania z tych zniżek i rabatów. CCP zapewnia członkom rozliczającym i, w stosownych przypadkach, ich klientom, odrębny dostęp do poszczególnych usług.
2. CCP ujawnia członkom rozliczającym i klientom ryzyka związane ze świadczonymi usługami.
3. CCP publicznie ujawnia informacje o cenach służące do obliczania ekspozycji na koniec dnia wobec członków rozliczających i wolumeny rozliczonych transakcji w podziale na kategorie instrumentów.

Artykuł 37
Rozdzielanie i przenoszenie

1. CCP prowadzi ewidencję i rachunkowość, które pozwalają mu, w dowolnym momencie i bez zwłoki, określić i rozdzielić aktywa i pozycje jednego członka rozliczającego od aktywów i pozycji każdego innego członka rozliczającego oraz jego własnych aktywów.
2. CCP wymaga od każdego członka rozliczającego wyróżnienia i rozdzielienia na rachunkach prowadzonych w CCP aktywów i pozycji tego członka rozliczającego od aktywów i pozycji jego klientów. CCP pozwala klientom na dokonanie bardziej szczegółowego rozdzielania ich aktywów i pozycji. CCP publicznie ujawnia ryzyko i koszty związane z różnymi poziomami rozdzielania.
3. W zależności od poziomu rozdzielania wybranego przez klienta, CCP zapewnia możliwość przeniesienia jego aktywów i pozycji na innego członka rozliczającego, na żądanie i w przypadku wystąpienia określonego z góry zdarzenia, bez zgody dotychczasowego członka rozliczającego i w określonym z góry okresie przeniesienia. Przejmujący aktywa i pozycje członek rozliczający jest zobowiązany do ich przejęcia jedynie jeśli zawarł w tym celu stosunek umowny.
4. Pod warunkiem, że klient nie jest narażony na niewykonanie zobowiązania przez członka rozliczającego, za pośrednictwem którego ma dostęp do CCP, ani na niewykonanie zobowiązania przez innego klienta, zastosowanie ma część 2 pkt 6 załącznika III do dyrektywy 2006/48/WE.
5. Wymogi określone w ust. 1–4 są nadrzędne wobec ewentualnych kolidujących przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich, uniemożliwiających stronom spełnienie tych wymogów.

Rozdział 3

Wymogi ostrożnościowe

Artykuł 38

Zarządzanie ekspozycjami

W czasie bliskim rzeczywistemu CCP dokonuje pomiaru ekspozycji na ryzyko utraty płynności i ekspozycji kredytowej oraz ocenia te ekspozycje w odniesieniu do każdego członka rozliczającego, oraz, w stosownych przypadkach, w odniesieniu do innego CCP, z którym zawarł uzgodnienie interoperacyjne. Na potrzeby skutecznego pomiaru swoich ekspozycji CCP dysponuje szybkim i niedyskryminującym dostępem do odpowiednich informacji o kształtowaniu się cen.

Artykuł 39

Wymogi dotyczące depozytu zabezpieczającego

1. CCP nakłada depozyty zabezpieczające, wzywa do ich wniesienia i pobiera je w celu ograniczenia ekspozycji kredytowych wobec jego członków rozliczających oraz, w stosownych przypadkach, wobec CCP, z którymi posiada uzgodnienia interoperacyjne. Depozyty zabezpieczające są wystarczające do pokrycia ewentualnych ekspozycji, których wystąpienie CCP przewiduje przed likwidacją odpowiednich pozycji. Depozyty te są wystarczające do pokrycia strat wynikających z co najmniej 99 % zmian ekspozycji w odpowiednim horyzoncie czasowym i gwarantują, że przynajmniej codziennie CCP w pełni zabezpiecza swoje ekspozycje wobec wszystkich swoich członków rozliczających oraz, w stosownych przypadkach, wobec CCP, z którymi posiada uzgodnienia interoperacyjne.
2. Na potrzeby określenia wymogów dotyczących depozytów zabezpieczających CCP przyjmuje modele i parametry uwzględniające charakterystykę ryzyka rozliczanych produktów oraz odstępy czasowe między poborem depozytów zabezpieczających, płynność rynku i możliwość zmian w okresie trwania transakcji. Modele i parametry są zatwierdzane przez właściwy organ i podlegają wspólnej opinii kolegium, o której mowa w art. 15.
3. CCP wzywa do wniesienia depozytów zabezpieczających i pobiera je na podstawie notowań śróddziennych, co najmniej w przypadku przekroczenia określonych z góry progów.
4. CCP rozdziela depozyty zabezpieczające wniesione przez każdego członka rozliczającego i, w stosownych przypadkach, przez CCP, z którymi posiada uzgodnienia interoperacyjne, oraz zapewnia ochronę wniesionych depozytów zabezpieczających przed niewykonaniem zobowiązania przez innych członków rozliczających, przez instytucję, w które złożone są depozyty, lub przez samego CCP, oraz przed innymi stratami, które może ponieść CCP.
5. Komisji powierza się uprawnienia do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych określających odpowiednie wskaźniki procentowe i horyzonty czasowe, o których mowa w ust. 1, dla poszczególnych kategorii instrumentów finansowych.

Regulacyjne standardy techniczne, o których mowa w akapicie pierwszym, są przyjmowane zgodnie z art. [7-7d] rozporządzenia .../.... [rozporządzenie ESMA].

ESMA, w porozumieniu z EBA, przedstawia Komisji projekty tych regulacyjnych standardów technicznych do dnia 30 czerwca 2012 r.

Artykuł 40

Fundusz na wypadek niewykonania zobowiązania

1. CCP utrzymuje fundusz na wypadek niewykonania zobowiązania na potrzeby pokrycia strat wynikających z niewykonania zobowiązania, w tym wszczęcia postępowania upadłościowego jednego członka rozliczającego lub większej ich liczby.
2. CCP ustala minimalną kwotę składki na rzecz funduszu na wypadek niewykonania zobowiązania i kryteria służące obliczaniu składek poszczególnych członków rozliczających. Składki są proporcjonalne do ekspozycji poszczególnych członków rozliczających, w celu zagwarantowania, że składki na rzecz funduszu na wypadek niewykonania zobowiązania umożliwiają CCP przynajmniej przetrwanie niewykonania zobowiązania przez członka rozliczającego, w odniesieniu do którego ekspozycje są największe, bądź drugiego i trzeciego największego członka rozliczającego, jeśli suma ich ekspozycji jest większa.
3. CCP może ustanowić więcej niż jeden fundusz na wypadek niewykonania zobowiązania dla poszczególnych kategorii instrumentów, które rozlicza.

Artykuł 41

Inne kontrole ryzyka

1. Oprócz kapitału wymaganego w art. 12, CCP utrzymuje wystarczające zasoby finansowe dostępne na pokrycie ewentualnych strat przekraczających straty, które mają być pokryte z wymaganych depozytów zabezpieczających i funduszu na wypadek niewykonania zobowiązania. Takie zasoby mogą obejmować wszelkie inne fundusze rozliczeniowe zapewniane przez członków rozliczających bądź inne strony, uzgodnienia dotyczące podziału strat, ubezpieczenia, środki własne CCP, gwarancje jednostki dominującej bądź podobne zabezpieczenia. Zasoby te są swobodnie dostępne dla CCP i nie wykorzystuje się ich do pokrywania strat operacyjnych.
2. CCP opracowuje scenariusze skrajnych, ale prawdopodobnych warunków rynkowych, obejmujących okresy charakteryzujące się największymi wahaniami na rynkach, dla których CCP świadczy usługi. Fundusz na wypadek niewykonania zobowiązania, o którym mowa w art. 40, i inne zasoby finansowe, o których mowa w ust. 1, umożliwiają CCP w każdym czasie przetrwać niewykonanie zobowiązania przez dwóch członków rozliczających, w odniesieniu do których ekspozycje są największe, a także nagłą wyprzedaż zasobów finansowych i szybki spadek płynności rynku.
3. CCP uzyskuje niezbędne linie kredytowe lub zapewniane są podobne rozwiązania służące spełnieniu jego potrzeb w zakresie płynności, w przypadku gdy zasoby finansowe, którymi dysponuje, nie są natychmiast dostępne. Każdy członek rozliczający, jednostka dominująca bądź jednostka zależna członka rozliczającego może zapewnić maksymalnie 25 % linii kredytowych, jakich potrzebuje CCP.

4. CCP może wymagać od wykonujących zobowiązania członków rozliczających udostępnienia dodatkowych środków w przypadku niewykonania zobowiązania przez innego członka rozliczającego. Członkowie rozliczający CCP mają ograniczone ekspozycje względem CCP.
5. Komisji powierza się uprawnienia do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych określających skrajne warunki, o których mowa w ust. 2 i które ma przetrwać CCP.

Regulacyjne standardy techniczne, o których mowa w akapicie pierwszym, są przyjmowane zgodnie z art. [7-7d] rozporządzenia .../.... [rozporządzenie ESMA].

ESMA, w porozumieniu z EBA, przedstawia Komisji projekty tych regulacyjnych standardów technicznych do dnia 30 czerwca 2012 r.

Artykuł 42

Kaskadowe pokrywanie strat w przypadku niewykonania zobowiązania

1. Przy pokrywaniu strat CCP korzysta z depozytów zabezpieczających wniesionych przez niewykonującego zobowiązania członka rozliczającego przez skorzystaniem z innych zasobów finansowych.
2. W przypadku gdy depozyty zabezpieczające wniesione przez niewykonującego zobowiązania członka rozliczającego nie wystarczają do pokrycia strat poniesionych przez CCP, CCP wykorzystuje wyniesioną przez tego członka składkę na rzecz funduszu na wypadek niewykonania zobowiązania do pokrycia tych strat.
3. CCP korzysta ze składek na rzecz funduszu na wypadek niewykonania zobowiązania i innych składek wniesionych przez wykonujących zobowiązania członków rozliczających wyłącznie po wyczerpaniu środków ze składek niewykonującego zobowiązania członka rozliczającego oraz, w stosownych przypadkach, ze środków własnych CCP, o których mowa w art. 41 ust. 1.
4. CCP nie może korzystać z depozytów zabezpieczających wniesionych przez wykonujących zobowiązania członków rozliczających do pokrycia strat wynikających z niewykonania zobowiązania przez innego członka rozliczającego.

Artykuł 43

Wymogi dotyczące zabezpieczenia

1. CCP przyjmuje jedynie wysoce płynne zabezpieczenia o minimalnym ryzyku kredytowym i rynkowym do pokrycia jego ekspozycji wobec jego członków rozliczających. CCP stosuje odpowiednie redukcje wartości aktywów, odpowiadające ich potencjalnemu spadkowi wartości w okresie pomiędzy ich ostatnią wyceną a datą, do kiedy można w uzasadniony sposób oczekiwać ich upłynnienia. CCP uwzględnia również ryzyko utraty płynności po niewykonaniu zobowiązania przez uczestnika rynku i ryzyko koncentracji dotyczące pewnych aktywów, które mogą prowadzić do ustanowienia odpowiedniego zabezpieczenia i odpowiedniej redukcji wartości.
2. W stosownych przypadkach i przy zachowaniu wystarczającej ostrożności CCP może przyjąć jako zabezpieczenie służące pokryciu wymogów dotyczących depozytu zabezpieczającego

instrument bazowy kontraktu pochodnego lub instrument finansowy generujący ekspozycję CCP.

3. Komisji powierza się uprawnienia do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych określających rodzaj zabezpieczenia, które może uznać za wysoce płynne, i redukcje wartości, o których mowa w ust. 1.

Regulacyjne standardy techniczne, o których mowa w akapicie pierwszym, są przyjmowane zgodnie z art. [7-7d] rozporządzenia .../.... [rozporządzenie ESMA].

ESMA, w porozumieniu z ESBC i EBA, przedstawia Komisji projekty tych regulacyjnych standardów technicznych do dnia 30 czerwca 2012 r.

Artykuł 44

Polityka inwestycyjna

1. CCP inwestuje swoje zasoby finansowe wyłącznie w wysoce płynne instrumenty finansowe o minimalnym ryzyku rynkowym i ryzyku kredytowym. Inwestycje można szybko upłynnić przy minimalnym spadku ceny.
2. Instrumenty finansowe wniesione jako depozyty zabezpieczające składane są u operatorów systemów rozrachunku papierów wartościowych zapewniających niedyskryminujący dostęp do CCP i pełną ochronę tych instrumentów. W razie potrzeby CCP dysponuje szybkim dostępem do instrumentów finansowych.
3. CCP nie inwestuje swojego kapitału ani kwot wynikających z wymogów, o których mowa w art. 39, 40 i 41, we własne papiery wartościowe ani w papiery wartościowe jego jednostki dominującej bądź jednostki zależnej.
4. Podczas podejmowania decyzji inwestycyjnych CCP uwzględnia łączną ekspozycję na ryzyko kredytowe wobec poszczególnych dłużników i dopilnowuje, by łączna ekspozycja na ryzyko wobec poszczególnych dłużników pozostawała w dopuszczalnych granicach koncentracji.
5. Komisji powierza się uprawnienia do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych określających wysoce płynne instrumenty finansowe, o których mowa w ust. 1, i granice koncentracji, o których mowa w ust. 4.

Regulacyjne standardy techniczne, o których mowa w akapicie pierwszym, są przyjmowane zgodnie z art. [7-7d] rozporządzenia .../.... [rozporządzenie ESMA].

ESMA, w porozumieniu z EBA, przedstawia Komisji projekty tych regulacyjnych standardów technicznych do dnia 30 czerwca 2012 r.

Artykuł 45

Procedury na wypadek niewykonania zobowiązania przez członka rozliczającego

1. CCP dysponuje procedurami, które należy stosować w przypadku, gdy członek rozliczający nie spełnia wymogów ustanowionych w art. 35 w terminie i zgodnie z procedurami

ustanowionymi przez CCP. CCP opracowuje procedury, które należy stosować w przypadku, gdy niewypłacalności członka rozliczającego nie stwierdza CCP.

2. CCP niezwłocznie podejmuje działania mające na celu ograniczenie strat i presji na płynność wynikających z niewykonania zobowiązania i dopilnowuje, by zamknięcie pozycji członka rozliczającego nie zakłóciło działalności CCP ani nie naraziło wykonujących zobowiązania członków rozliczających na straty, których nie mogą przewidzieć ani kontrolować.
3. CCP niezwłocznie informuje właściwy organ. Właściwy organ niezwłocznie informuje organ odpowiedzialny za nadzór nad niewykonującym zobowiązania członkiem rozliczającym, w przypadku gdy CCP uzna, że członek rozliczający nie będzie w stanie wywiązać się ze swoich przyszłych zobowiązań oraz kiedy CCP zamierza ogłosić niewykonanie przez niego zobowiązania.
4. CCP ustala, że jego procedury na wypadek niewykonania zobowiązania podlegają egzekwowaniu. CCP podejmuje wszystkie uzasadnione kroki służące zagwarantowaniu, że posiada uprawnienia do likwidacji pozycji wynikających z transakcji na własny rachunek niewykonującego zobowiązania członka rozliczającego oraz do przeniesienia bądź likwidacji pozycji niewykonującego zobowiązania członka rozliczającego należących do klientów.

Artykuł 46

Przegląd modeli, stosowanie testu warunków skrajnych i weryfikacja historyczna

1. CCP dokonuje regularnych przeglądów modeli i parametrów przyjętych do obliczania wymogów dotyczących depozytów zabezpieczających, składek na rzecz funduszu na wypadek niewykonania zobowiązania, wymogów dotyczących zabezpieczenia i innych mechanizmów kontroli ryzyka. Modele poddawane są rygorystycznym i częstym testom warunków skrajnych w celu oceny ich odporności w wyjątkowych, ale prawdopodobnych warunkach rynkowych, oraz weryfikacji historycznej w celu sprawdzenia wiarygodności przyjętej metodyki. CCP informuje właściwy organ o wynikach przeprowadzonych testów i uzyskuje zgodę tego organu przed wprowadzeniem jakichkolwiek zmian do tych modeli i parametrów.
2. CCP przeprowadza regularne testy kluczowych aspektów procedur na wypadek niewykonania zobowiązania i podejmuje wszelkie uzasadnione kroki gwarantujące, że wszyscy członkowie rozliczający rozumieją te procedury oraz dysponują odpowiednimi rozwiązaniami umożliwiającymi reagowanie na przypadki niewykonania zobowiązania.
3. CCP podaje do publicznej wiadomości podstawowe informacje dotyczące swojego modelu zarządzania ryzykiem i założeń przyjętych w celu przeprowadzania testów warunków skrajnych, o których mowa w ust. 1.
4. Komisji powierza się uprawnienia do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych określających:
  - a) rodzaj testów, jakie mają być przeprowadzane dla poszczególnych kategorii instrumentów finansowych i portfeli;
  - b) udział w testach członków rozliczających lub innych stron;
  - c) częstotliwość przeprowadzania testów;

- d) horyzont czasowy zakładany dla przeprowadzanych testów;
- e) podstawowe informacje, o których mowa w ust. 3.

Regulacyjne standardy techniczne, o których mowa w akapicie pierwszym, są przyjmowane zgodnie z art. [7-7d] rozporządzenia .../.... [rozporządzenie ESMA].

ESMA, w porozumieniu z EBA, przedstawia Komisji projekty tych regulacyjnych standardów technicznych do dnia 30 czerwca 2012 r.

Artykuł 47 **Rozrachunek**

1. Do rozrachunku transakcji CCP korzysta z pieniądza banku centralnego, o ile jest on dostępny. W przypadku gdy środki banku centralnego nie są dostępne, podejmowane są kroki służące ścisłemu ograniczeniu ryzyka kredytowego i ryzyka utraty płynności.
2. CCP wyraźnie określa swoje obowiązki w odniesieniu do dostaw instrumentów finansowych, w tym czy ma obowiązek dokonania lub odebrania dostawy instrumentu finansowego oraz czy wypłaca uczestnikom odszkodowanie za straty poniesione w trakcie dostawy.
3. Jeżeli CCP ma obowiązek dokonania lub odebrania dostaw instrumentów finansowych, CCP wyłącza ryzyko podstawowe dzięki korzystaniu w jak najszerszym zakresie z mechanizmów „dostawa za płatność”.

Tytuł V **Uzgodnienia interoperacyjne**

Artykuł 48 **Uzgodnienia interoperacyjne**

1. CCP może zawrzeć uzgodnienie interoperacyjne z innym CCP jeśli spełnione są wymogi przewidziane w art. 49 i 50.
2. Ustanowiwszy uzgodnienie interoperacyjne z innym CCP do celów świadczenia usług określonego systemowi obrotu, CCP dysponuje niedyskryminującym dostępem do danych tego systemu obrotu, których potrzebuje do pełnienia swoich funkcji, oraz dostępem do odpowiedniego systemu rozrachunku.
3. Zawarcie uzgodnienia interoperacyjnego lub uzyskanie dostępu do systemu udostępniania danych lub systemu rozrachunku, o których mowa w ust. 1 i 2, może zostać ograniczone, bezpośrednio bądź pośrednio, wyłącznie na potrzeby kontroli ryzyka wynikającego z tego uzgodnienia bądź dostępu.

Artykuł 49
Zarządzanie ryzykiem

1. CCP zawierający uzgodnienie interoperacyjne:
  - a) wprowadzają odpowiednie strategie, procedury i systemy służące skutecznemu wykrywaniu i monitorowaniu dodatkowego ryzyka oraz zarządzaniu tym ryzykiem, jakie wynika ze wspomnianego uzgodnienia, tak aby mogli terminowo wywiązywać się ze swoich obowiązków;
  - b) uzgadniają swoje prawa i obowiązki, w tym prawo właściwe regulujące ich stosunki;
  - c) wykrywają i monitorują ryzyko kredytowe i ryzyko utraty płynności oraz zarządzają tymi ryzykami, tak aby niewykonanie zobowiązania przez członka rozliczającego jednego CCP pozostało bez wpływu na CCP, z którym wiąże je uzgodnienie interoperacyjne;
  - d) wykrywają, monitorują i uwzględniają potencjalne współzależności i korelacje wynikające z uzgodnienia interoperacyjnego, które mogą wpłynąć na ryzyko kredytowe i ryzyko utraty płynności związane z koncentracjami poszczególnych członków rozliczających oraz na połączone zasoby finansowe,

Do celów lit. b) CCP stosują te same zasady dotyczące odpowiednio momentu wprowadzenia zlecenia przeniesienia do swoich odpowiednich systemów i momentu nieodwołalności określone w dyrektywie 98/26/WE.

Do celów lit. c) w warunkach uzgodnienia określony jest proces zarządzania konsekwencjami niewykonania zobowiązania, w przypadku gdy jeden z CCP, który zawarł uzgodnienie interoperacyjne, nie wykonuje zobowiązania.

Do celów lit. d) CCP ściśle kontrolują lombardowanie zabezpieczenia złożonego przez członków rozliczających na mocy uzgodnienia, z zastrzeżeniem zezwolenia właściwych organów. W uzgodnieniu określony jest sposób ochrony przed tym ryzykiem, przy uwzględnieniu wystarczającego pokrycia i potrzeby ograniczenia efektu domina.

2. W przypadku gdy modele zarządzania ryzykiem stosowane przez CCP do pokrycia ich ekspozycji wobec ich członków rozliczających, a także ich wzajemnych ekspozycji, są różne, CCP identyfikują te różnice, oceniają ryzyko potencjalnie z nich wynikające i podejmują środki, w tym poprzez zapewnienie dodatkowych zasobów finansowych, ograniczające ich wpływ na uzgodnienie interoperacyjne, a także ewentualnie konsekwencje pod względem ryzyka wystąpienia efektu domina oraz dopilnowują, by różnice te pozostały bez wpływu na zdolność każdego CCP do zarządzania konsekwencjami niewykonania zobowiązania przez członka rozliczającego.

Artykuł 50
Zatwierdzanie uzgodnień interoperacyjnych

1. Uzgodnienie interoperacyjne podlega uprzedniemu zatwierdzeniu przez organy właściwe dla zawierających je CCP. Zastosowanie ma procedura przewidziana w art. 13.

2. Właściwe organy zatwierdzają uzgodnienie interoperacyjne wyłącznie jeśli wymogi określone w art. 49 są spełnione, a warunki techniczne rozliczania transakcji na mocy uzgodnienia umożliwiają sprawne i prawidłowe funkcjonowanie rynków finansowych, natomiast samo uzgodnienie nie zmniejsza skuteczności nadzoru.
3. Jeżeli właściwy organ uzna, że wymogi określone w ust. 2 nie są spełnione, przedstawia innym właściwym organom i zainteresowanym CCP pisemne wyjaśnienie swoich ustaleń dotyczących ryzyka. Powiadamia on również ESMA, który wydaje opinię w sprawie zasadności ustaleń dotyczących ryzyka jako podstawy odmowy zatwierdzenia uzgodnienia interoperacyjnego. Opinia ESMA udostępniana jest wszystkim zainteresowanym CCP. W przypadku gdy opinia ESMA różni się od oceny odpowiedniego właściwego organu, organ ten rozważy swoje stanowisko, uwzględniając opinię ESMA.
4. Do dnia 30 czerwca 2012 r. ESMA wydaje wytyczne bądź zalecenia służące dokonywaniu spójnych, skutecznych i efektywnych ocen uzgodnień interoperacyjnych, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 8 rozporządzenia .../...[rozporządzenie ESMA].

Tytuł VI

Rejestracja repozytoriów transakcji i nadzór nad nimi

Rozdział 1

Warunki i procedury rejestracji repozytorium transakcji

Artykuł 51

Rejestracja repozytorium transakcji

1. ESMA rejestruje repozytoria transakcji do celów art. 6.
2. Warunkiem uzyskania rejestracji jest posiadanie przez repozytorium transakcji statusu osoby prawnej z siedzibą w Unii i spełnianie wymogów tytułu VII.
3. Rejestracja repozytorium transakcji jest ważna na całym terytorium Unii.
4. Zarejestrowane repozytorium transakcji spełnia w każdym czasie początkowe warunki rejestracji. Repozytorium transakcji powiadamia niezwłocznie ESMA o wszelkich istotnych zmianach warunków rejestracji.

Artykuł 52

Wniosek o rejestrację

1. Repozytorium transakcji składa wniosek o rejestrację do ESMA.
2. W ciągu dziesięciu dni roboczych od otrzymania wniosku ESMA sprawdza jego kompletność.

Jeśli wniosek nie jest kompletny, ESMA wyznacza termin, w którym repozytorium transakcji ma przedłożyć dodatkowe informacje.

Po stwierdzeniu, że wniosek jest kompletny, ESMA powiadamia o tym odpowiednio repozytorium transakcji.

3. Komisji powierza się uprawnienia do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych określających szczegóły dotyczące przedkładanego ESMA wniosku o rejestrację, o którym mowa w ust. 1.

Regulacyjne standardy techniczne, o których mowa w akapicie pierwszym, są przyjmowane zgodnie z art. [7-7d] rozporządzenia .../.... [rozporządzenie ESMA].

ESMA przedstawia Komisji projekty tych regulacyjnych standardów technicznych do dnia 30 czerwca 2012 r.

4. W celu zapewnienia jednolitego stosowania ust. 1, Komisji powierza się uprawnienia do przyjęcia standardów wykonawczych określających format wniosku o rejestrację przedkładanego ESMA.

Standardy wykonawcze, o których mowa w akapicie pierwszym, są przyjmowane zgodnie z art. 7e rozporządzenia .../.... [rozporządzenie ESMA].

ESMA przedstawia Komisji projekty tych standardów do dnia 30 czerwca 2012 r.

Artykuł 53

Rozpatrzenie wniosku

1. W ciągu czterdziestu dni roboczych od powiadomienia, o którym mowa w art. 52 ust. 2 akapit trzeci, ESMA rozpatruje wniosek o rejestrację w oparciu o to, czy repozytorium transakcji spełnia wymogi określone w art. 64-67 i przyjmuje decyzję o rejestracji bądź odmowie rejestracji oraz w pełni ją uzasadnia.
2. Decyzja wydana przez ESMA na mocy ust. 1 wchodzi w życie piątego dnia roboczego po jej przyjęciu.

Artykuł 54

Powiadomienie o decyzji

1. Po przyjęciu decyzji o rejestracji, odmowie rejestracji bądź jej cofnięciu ESMA informuje o niej repozytorium transakcji w ciągu 5 dni roboczych i podaje pełne uzasadnienie swojej decyzji.
2. ESMA informuje Komisję o każdej decyzji, o której mowa w ust. 1.
3. ESMA publikuje na swojej stronie internetowej wykaz repozytoriów transakcji zarejestrowanych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. Wykaz ten jest aktualizowany w terminie 5 dni roboczych od daty przyjęcia decyzji, o której mowa w ust. 1.

Artykuł 55

Grzywny

1. Na wniosek ESMA Komisja może w drodze decyzji nałożyć na repozytorium transakcji grzywnę, w przypadku gdy umyślnie bądź wskutek zaniedbania repozytorium transakcji naruszyło przepisy art. 63 ust. 1, art. 64, 65 i 66 lub art. 67 ust. 1 i 2 niniejszego rozporządzenia.
2. Grzywny, o których mowa w ust. 1, są odstrasżające oraz proporcjonalne do charakteru i wagi naruszenia, jego czasu trwania oraz możliwości finansowych danego repozytorium transakcji. Wysokość grzywny nie może przekroczyć 20 % rocznego przychodu lub obrotu repozytorium transakcji w poprzedzającym roku obrotowym.
3. Nie naruszając przepisów ust. 2, jeżeli w wyniku naruszenia repozytorium transakcji bezpośrednio lub pośrednio uzyskało wymierne korzyści finansowe, wysokość grzywny musi być co najmniej równa wysokości tych korzyści.
4. Komisji powierza się uprawnienia do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych określających:
  - a) szczegółowe kryteria ustalania wysokości grzywny;
  - b) procedury dotyczące dochodzeń, środków towarzyszących i zgłaszania, jak również procedury decyzyjne, w tym przepisy w zakresie prawa do obrony, dostępu do akt, reprezentacji prawnej, poufności, a także przepisy tymczasowe oraz zasady ustalania wysokości i poboru grzywien.

Regulacyjne standardy techniczne, o których mowa w akapicie pierwszym, są przyjmowane zgodnie z art. [7-7d] rozporządzenia .../.... [rozporządzenie ESMA].

ESMA przedstawia Komisji projekty tych regulacyjnych standardów technicznych najpóźniej do dnia 30 czerwca 2012 r.

Artykuł 56

Okresowe kary pieniężne

1. Na wniosek ESMA Komisja może w drodze decyzji nałożyć okresowe kary pieniężne na każdą osobę zatrudnioną przez repozytorium transakcji lub pracującą na jej rzecz, bądź związaną z tym repozytorium, aby zmusić ją do:
  - a) usunięcia naruszenia;
  - b) udzielenia kompletnych i prawidłowych informacji, których zażądał ESMA zgodnie z art. 61 ust. 2;
  - c) poddania się dochodzeniu, a w szczególności do przedłożenia kompletnych dokumentów, danych, procedur i wszelkich innych żądanych materiałów, a także do uzupełnienia i skorygowania innych informacji udostępnionych w dochodzeniu wszczętym przez ESMA zgodnie z art. 61 ust. 2;

- d) poddania się kontroli na miejscu zarządzanej przez ESMA zgodnie z art. 61 ust. 2.
2. Przewidziane okresowe kary pieniężne są skuteczne i proporcjonalne. Wysokość okresowej kary pieniężnej jest obliczana za każdy dzień opóźnienia. Nie może ona przekraczać 5 % średniego dziennego obrotu w poprzedzającym roku obrotowym i jest obliczana od dnia określonego w decyzji.

Artykuł 57

Wysłuchanie zainteresowanych stron

1. Przed podjęciem decyzji w sprawie nałożenia grzywny lub okresowej kary pieniężnej przewidzianych w art. 55 i art. 56 Komisja zapewnia stronom, które są objęte postępowaniem, możliwość przedstawienia swojego stanowiska w kwestiach, co do których Komisja zgłosiła zastrzeżenia.

Podstawę decyzji Komisji mogą stanowić wyłącznie zastrzeżenia, co do których zainteresowane strony mogły przedstawić swoje stanowisko.

2. W postępowaniu w pełni przestrzega się prawa zainteresowanych stron do obrony.

Mają one prawo dostępu do gromadzonych przez Komisję akt sprawy, z zastrzeżeniem uzasadnionego interesu innych osób w zakresie ochrony ich tajemnicy służbowej. Prawo dostępu do akt sprawy nie obejmuje informacji poufnych oraz wewnętrznych dokumentów Komisji.

Artykuł 58

Wspólne przepisy dotyczące grzywien i okresowych kar pieniężnych

1. Komisja podaje do wiadomości publicznej każdą grzywnę i okresową karę pieniężną, które zostały nałożone zgodnie z art. 55 i 56.
2. Grzywny i okresowe kary pieniężne nałożone zgodnie z art. 55 i 56 mają charakter administracyjny.

Artykuł 59

Kontrola przez Trybunał Sprawiedliwości

Trybunał Sprawiedliwości ma nieograniczone prawo orzekania w sprawie decyzji Komisji nakładających grzywnę lub okresową karę pieniężną. Trybunał Sprawiedliwości może uchylić, obniżyć lub podwyższyć nałożoną grzywnę lub okresową karę pieniężną.

Artykuł 60

Wycofanie rejestracji

1. ESMA wycofuje rejestrację repozytorium transakcji jeśli zachodzi którakolwiek z następujących okoliczności:
- a) repozytorium transakcji wyraźnie zrzeka się rejestracji lub nie świadczyło usług w poprzednich sześciu miesiącach;

- b) repozytorium transakcji uzyskało rejestrację na podstawie fałszywych oświadczeń lub w inny niezgodny z prawem sposób;
  - c) repozytorium transakcji przestało spełniać warunki, na podstawie których zostało zarejestrowane;
  - d) repozytorium transakcji poważnie lub wielokrotnie naruszyło przepisy niniejszego rozporządzenia.
2. W przypadku gdy właściwy organ państwa członkowskiego, w którym repozytorium transakcji świadczy usługi i prowadzi działalność, stwierdzi, że jeden z warunków, o których mowa w ust. 1, został spełniony, może zwrócić się do ESMA o sprawdzenie, czy zostały spełnione warunki cofnięcia rejestracji. Jeżeli ESMA podejmuje decyzję o niewycofaniu rejestracji zainteresowanego repozytorium transakcji, przedstawia pełne uzasadnienie tej decyzji.

Artykuł 61

Nadzór nad repozytoriami transakcji

1. ESMA monitoruje stosowanie art. 64-67.
2. W celu wywiązania się z obowiązków przewidzianych w art. 51-60 oraz art. 62 i 63 ESMA posiada uprawnienia do:
  - a) uzyskania dostępu do wszelkiego rodzaju dokumentów w dowolnej formie i otrzymywania lub pobierania ich kopii;
  - b) żądania informacji od dowolnej osoby, a w razie konieczności do wezwania i przesłuchania danej osoby w celu uzyskania informacji;
  - c) przeprowadzania zapowiadzianych lub niezapowiadzianych kontroli na miejscu;
  - d) żądania rejestrów połączeń telefonicznych i transmisji danych.

Rozdział 2

Stosunki z państwami trzecimi

Artykuł 62

Umowy międzynarodowe

W stosownych przypadkach Komisja przedkłada Radzie wnioski w sprawie negocjowania umów międzynarodowych z jednym państwem trzecim bądź większą ich liczbą w zakresie wzajemnego udostępniania i wymiany informacji na temat kontraktów dotyczących instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, przechowywanych w repozytoriach transakcji mających siedzibę w państwach trzecich, w przypadku gdy informacje te są niezbędne do wykonywania obowiązków właściwych organów na mocy niniejszego rozporządzenia.

Równoważność i uznawanie

1. Repozytorium transakcji mające siedzibę w państwie trzecim może świadczyć usługi i prowadzić działalność na rzecz podmiotów mających siedzibę w Unii do celów art. 6, jedynie jeśli zostało uznane przez ESMA.
2. ESMA uznaje repozytorium transakcji z państwa trzeciego, jeśli spełnione są następujące warunki:
  - a) repozytorium transakcji uzyskało zezwolenie w państwie trzecim i podlega skutecznemu nadzorowi w tym państwie trzecim;
  - b) Komisja przyjęła decyzję zgodnie z ust 3;
  - c) Unia zawarła z tym państwem trzecim umowę międzynarodową, o której mowa w art. 62;
  - d) poczyniono uzgodnienia o współpracy zgodnie z ust. 4, tak aby zapewnić organom Unii bezpośredni i stały dostęp do wszystkich niezbędnych informacji.
3. Komisja może przyjąć decyzję zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 69 ust. 2, stwierdzając, że ramy prawne i nadzorcze państwa trzeciego zapewniają, iż repozytoria transakcji, które uzyskały zezwolenie w tym państwie trzecim, spełniają prawnie wiążące wymogi równoważne z wymogami wynikającymi z niniejszego rozporządzenia oraz iż repozytoria transakcji podlegają skutecznemu nadzorowi i egzekwowaniu przepisów prowadzonemu na bieżąco w tym państwie trzecim.
4. ESMA zawiera uzgodnienia o współpracy z odpowiednimi właściwymi organami państw trzecich, których ramy prawne i nadzorcze uznano za równoważne z niniejszym rozporządzeniem zgodnie z ust. 3. Takie uzgodnienia gwarantują, że organy Unii mają bezpośredni i stały dostęp do wszystkich informacji niezbędnych do wykonywania swoich obowiązków. Uzgodnienia te określają co najmniej:
  - a) mechanizm wymiany informacji pomiędzy ESMA, innymi organami unijnymi wykonującymi obowiązki zgodnie z niniejszym rozporządzeniem i właściwymi organami zainteresowanych państw członkowskich;
  - b) procedury dotyczące koordynowania działań nadzorczych.

Tytuł VII

Wymogi dotyczące repozytorium transakcji

Wymogi ogólne

1. Repozytorium transakcji posiada solidne zasady zarządzania obejmujące jasną strukturę organizacyjną z dobrze określonymi, przejrzystymi i spójnymi obszarami odpowiedzialności

oraz odpowiednie mechanizmy kontroli wewnętrznej obejmujące prawidłowe procedury administracyjne i rachunkowości, zapobiegające ujawnianiu informacji poufnych.

2. Repozytorium transakcji ustanawia odpowiednie strategie i procedury zapewniające przestrzeganie wszystkich przepisów niniejszego rozporządzenia przez to repozytorium, jego kierownictwo i pracowników.
3. Repozytorium transakcji utrzymuje i stosuje odpowiednią strukturę organizacyjną zapewniającą ciągłość działania oraz prawidłowe funkcjonowanie repozytorium transakcji w zakresie świadczenia usług i prowadzenia działalności. Repozytorium transakcji stosuje odpowiednie i proporcjonalne systemy, zasoby i procedury.
4. Kierownictwo wyższego szczebla i członkowie zarządu repozytorium transakcji cieszą się odpowiednio nieposzlakowaną opinią i posiadają dostateczne doświadczenie pozwalające na zapewnienie prawidłowego i ostrożnego zarządzania repozytorium transakcji.
5. Repozytorium transakcji posiada obiektywne, niedyskryminujące wymogi dotyczące dostępu i uczestnictwa, które publicznie ujawnia. Kryteria ograniczające dostęp do repozytorium transakcji są dozwolone wyłącznie pod warunkiem, że ich celem jest kontrola ryzyka, na jakie narażone są dane przechowywane w repozytorium transakcji.
6. Repozytorium transakcji ujawnia publicznie ceny i opłaty związane ze świadczonymi usługami. Repozytorium transakcji ujawnia ceny i opłaty poszczególnych usług i funkcji świadczonych odrębnie, w tym zniżki i rabaty oraz warunki korzystania z tych zniżek i rabatów. Repozytorium transakcji zapewnia podmiotom dokonującym zgłoszeń odrębny dostęp do poszczególnych usług. Ceny i opłaty pobierane przez repozytorium transakcji są uzasadnione kosztami.

Artykuł 65

Niezawodność działania

1. Repozytorium transakcji określa źródła ryzyka operacyjnego i ogranicza je dzięki opracowaniu odpowiednich systemów, kontroli i procedur. Takie systemy są niezawodne i bezpieczne, a także posiadają odpowiednie możliwości przetwarzania otrzymywanych informacji.
2. Repozytorium transakcji ustanawia, wprowadza i stosuje odpowiednią strategię na rzecz ciągłości działania oraz plan przywrócenia gotowości do pracy po wystąpieniu sytuacji nadzwyczajnej służące zachowaniu pełnionych funkcji, szybkiemu przywróceniu działalności i wywiązywaniu się z obowiązków repozytorium transakcji. W takim planie przewiduje się co najmniej utworzenie systemów zastępczych.

Artykuł 66

Ochrona i rejestrowanie danych

1. Repozytorium transakcji zapewnia poufność, integralność i ochronę danych otrzymanych na mocy art. 6.

2. Repozytorium transakcji bezzwłocznie rejestruje dane otrzymane na mocy art. 6 i przechowuje je przez co najmniej dziesięć lat po rozwiązaniu danych kontraktów. Repozytorium transakcji stosuje szybkie i wydajne procedury rejestrowania w celu udokumentowania zmian zarejestrowanych informacji.
3. Repozytorium transakcji oblicza pozycje w podziale na kategorie instrumentów pochodnych i na podmioty dokonujące zgłoszeń, w oparciu o dane dotyczące kontraktów pochodnych przekazane zgodnie z art. 6.
4. Repozytorium transakcji w każdym czasie zapewnia stronom danego kontraktu dostęp do informacji na temat tego kontraktu oraz możliwość skorygowania tych informacji.
5. Repozytorium transakcji podejmuje wszystkie uzasadnione kroki zapobiegające nieuprawnionemu wykorzystywaniu informacji przechowywanych w jego systemach i zapobiega wykorzystywaniu tych informacji na potrzeby innej działalności.

Informacje poufne zarejestrowane w jednym repozytorium transakcji nie są wykorzystywane w celach komercyjnych przez inną osobę fizyczną lub prawną, stanowiącą dla repozytorium transakcji jednostkę dominującą bądź jednostkę zależną.

Artykuł 67

Przejrzystość i dostępność danych

1. Repozytorium transakcji publikuje pozycje zagregowane w kontraktach zgłoszonych temu repozytorium transakcji, w podziale na kategorie instrumentów pochodnych.
2. Repozytorium transakcji udostępnia niezbędne informacje następującym podmiotom:
  - a) ESMA;
  - b) właściwym organom nadzorującym przedsiębiorstwa podlegające obowiązkowi zgłaszania na mocy art. 6;
  - c) właściwemu organowi nadzorującemu CCP mającego dostęp do repozytorium transakcji;
  - d) odpowiednim bankom centralnym ESBC.
3. ESMA przekazuje innym odpowiednim organom informacje niezbędne do pełnienia ich obowiązków.
4. Komisji powierza się uprawnienia do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych określających treść informacji, o których mowa w ust. 1 i 2.

Regulacyjne standardy techniczne, o których mowa w akapicie pierwszym, są przyjmowane zgodnie z art. [7-7d] rozporządzenia .../.... [rozporządzenie ESMA].

ESMA przedstawia Komisji projekty tych regulacyjnych standardów technicznych najpóźniej do dnia 30 czerwca 2012 r.

Tytuł VIII

Przepisy przejściowe i końcowe

Artykuł 68

Sprawozdania i przeglądy

1. Do dnia 31 grudnia 2013 r. Komisja dokonuje przeglądu uzgodnień instytucjonalnych i nadzorczych określonych w tytule III, a w szczególności zadań i obowiązków ESMA, oraz przedstawia sprawozdanie na ten temat. Komisja przedkłada to sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wraz z wszelkimi stosownymi wnioskami.

W tym samym terminie Komisja, przy współpracy z ESMA i odpowiednimi organami sektorowymi, ocenia znaczenie systemowe transakcji kontrahentów niefinansowych na instrumentach pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym.

2. ESMA przedstawia Komisji sprawozdania ze stosowania obowiązku rozliczania przewidzianego w tytule II i rozszerzenia zakresu uzgodnień interoperacyjnych określonych w tytule V na transakcje na instrumentach finansowych innych niż zbywalne papiery wartościowe i instrumenty rynku pieniężnego.

Sprawozdania te są przekazywane Komisji do dnia 30 września 2014 r.

3. Przy współpracy z państwami członkowskimi i ESMA oraz po zwróceniu się o ocenę do ESBC, Komisja sporządza sprawozdanie roczne, w którym ocenia ewentualne ryzyko systemowe i koszty związane z uzgodnieniami interoperacyjnymi.

Sprawozdanie zawiera przynajmniej informacje o liczbie i złożoności tych uzgodnień oraz adekwatności systemów i modeli zarządzania ryzykiem. Komisja przedkłada to sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wraz z wszelkimi stosownymi wnioskami.

ESBC przedstawia Komisji ocenę ewentualnego ryzyka systemowego i kosztów związanych z uzgodnieniami interoperacyjnymi.

Artykuł 69

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga Europejski Komitet Papierów Wartościowych ustanowiony na mocy decyzji Komisji 2001/528/WE³⁷.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem przepisów jej art. 8.
3. Okres, o którym mowa w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE, ustala się na trzy miesiące.

---

³⁷ Dz.U. L 191 z 13.7.2001, s. 45.

Artykuł 70
Zmiana w dyrektywie 98/26/WE

W art. 9 ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

„W przypadku gdy operator systemu dostarczył zabezpieczenie innemu operatorowi systemu w związku z systemem interoperacyjnym, prawa operatora systemu dostarczającego zabezpieczenie do tego zabezpieczenia w przypadku wszczęcia postępowania upadłościowego wobec operatora systemu przyjmującego zabezpieczenie pozostają nienaruszone.”.

Artykuł 71
Przepisy przejściowe

1. CCP, który przed datą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia uzyskał zezwolenie na świadczenie usług w państwie członkowskim, w którym ma siedzibę, ubiega się o zezwolenie do celów niniejszego rozporządzenia w ciągu *[dwóch lat od wejścia w życie tego rozporządzenia]*.
2. Kontrakty na instrumenty pochodne zawarte przed datą stosowania niniejszego rozporządzenia są zgłaszane repozytorium transakcji w ciągu 120 dni od daty rejestracji tego repozytorium transakcji przez ESMA w zakresie danego rodzaju kontraktów.

Artykuł 72
Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w [...] dnia [...] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący